

FORENINGEN AF SMÅ TEATRE

Kulturudvalget
KUU alm. del - Bilag 27
Offentligt

Oktober 2007

Til medlemmerne af Folketingets Kulturudvalg

De små teatre i sæson 2008/9:

Kære MFer

Foreningen Af Små teatre (FAST) har hermed fornøjelsen af at fremsende det nyeste nummer af tidsskriftet "Teater 1", som traditionen tro har valgt at bringe en oversigt over landets væsentligste små teatre og deres kunstneriske profil.

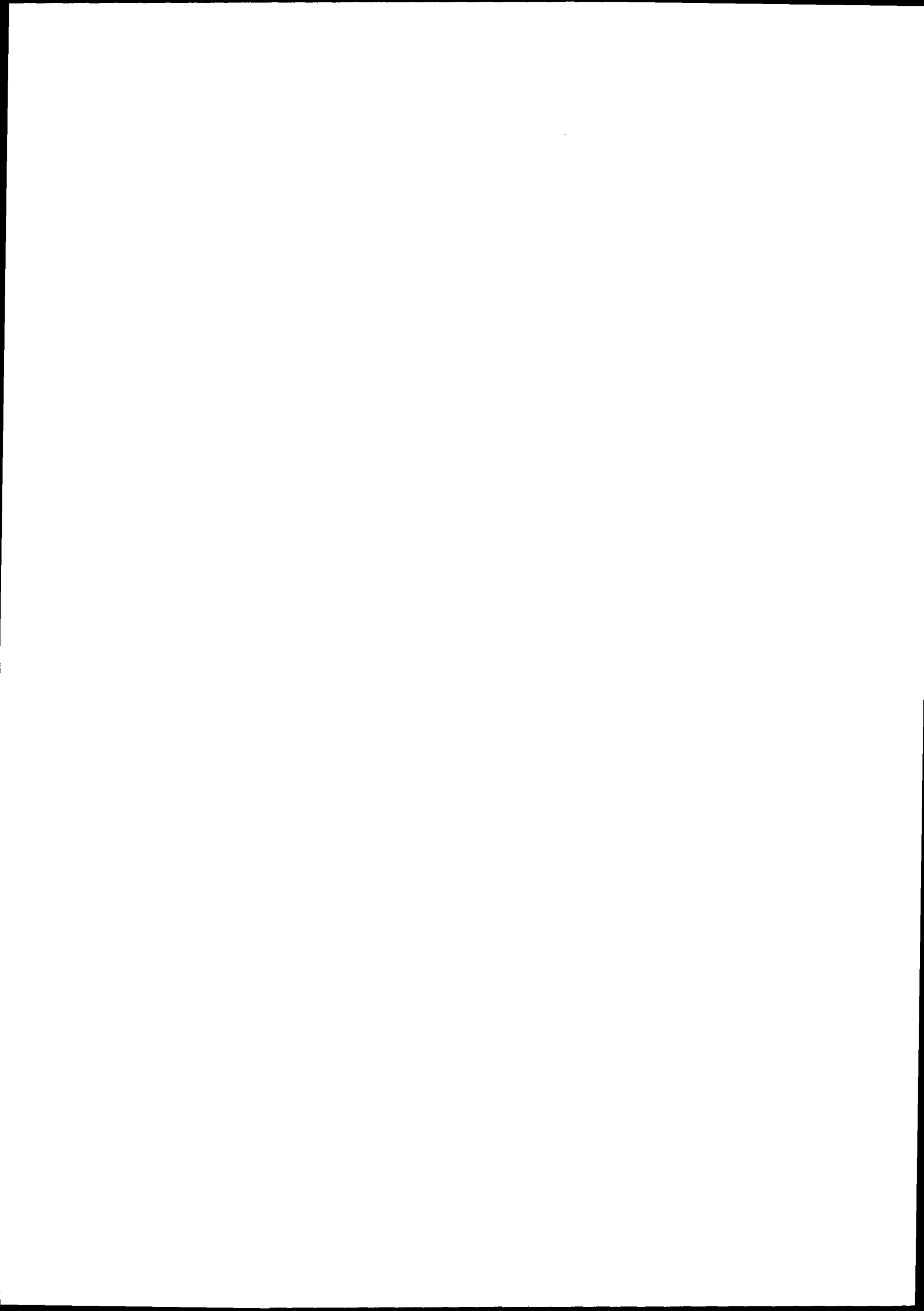
Oversigten distribueres til teaterforeninger, kommuner, medier, opinionsdannere og lign.

Yderligere eksemplarer af oversigten kan rekvireres på post@fast.dk eller på telefon 7027 0707.

Oplysninger om de enkelte teatre og deres forestillinger fås også via internettet eller ved henvendelse direkte til teatret. Se adresserne i oversigten.

venlig hilsen

Mogens Holm
formand

TEATER 1

NR 135 OKTOBER 2007 LØSSALG KR 47 ISSN 0905-3026

2. SEKTION : FAST

SMA TEATRE - NIORE OPLEVELSE

LAUS HOYBYE | KENNETH KREUTZMANN | MARIANA JANKOVIC

TEMA : KØN

CHEFREDAKTØR

Rikke Rottensten (Ansvarshavende efter presseloven)

REDAKTION

Pernille Bog, (Teater)
Karsten Johansen, (Teater)
Anna Krarup, (Teater)
Mette Hyllested (Teater - Ålborg)
Julian Lauridsen (Teater og webmaster)
Magnus Schneider (Teater - Århus)
Lilo Sørensen, (Musikteater)
Christina Brøndsholm Andersen (Dans)
Knud Overgaard Pedersen (Abonnementsekretær)
Gitte Neergaard, (Forretningstorer)
Lene Dall, (Layout)

SPECIEL TAK TIL

Mette Garfield Mortensen, Hanne Rasmussen, Eva Maria Jensen,
Christian Klüber, Gudrun Bojesen, Alexander Kølpin, Thomas Lund,
Martin Lyngbo og Egill Pallson

ONLINE ABONNEMENT

www.teater1.dk

AL ØVRIG HENVENDELSE TIL TEATER 1

Postboks 191 DK-1006 Kbh. K.
Købmagergade 5, 3.sal DK-1150 Kbh. K.
t: +45 33 32 40 50
teater1@teater1.dk

TELEFONISK TRÆFFETID

Tirsdage 10-12 og torsdage 13-15

TEATER 1 UDGIVLS AF

Teaterforeningen TEATER 1
med støtte fra Kunstrådets Scenekunstudvalg

TEATER 1'S BESTYRELSE:

Formand Kirsten Lehfeldt, Kenneth Kreutzmann,
Carl Gyllenhof, Claus Lyng, Thomas Mork, Rikke Juellund,
Benedikte Hammershøj Nielsen, Martin Tulinus
og Torben Heding Andersen

TRYK

Rounborgs Grafiske Hus, Holstebro

Copyright © Foreningen TEATER 1

ISSN 0905-3026

Redaktionen afsluttet 17/09/07

TEATER 1

FORSIDE: Fra 'Mellemrums I'
forestilling.
(Foto: Christina van Soest)

INDHOLD

04 JEG ER DYBT PRIVILEGERET

INTERVIEW MED LAUS HØYBYE. AF RIKKE ROTTENSTEN

08 I NATURENS HULE HÅND...

OM MELLEMRUMS PERFORMANCE. AF CHRISTIAN KLAUBER

TEMA / KØN / TEMA / KØN / TEMA / KØN / TEMA / KØN / TEMA / KØN / TEMA / KØN / TEMA / KØN

14 DET HANDLER OM MÆND

OM MANDEFORSTILLINGER. AF ANNA KRARUP

18 ER DER NOGET MIDT IMELLEM?

OM QUEER-BEGREBET I OG UDEFOR TEATRET. AF HANNE RASMUSSEN

22 VI TROR VI ER SÅ FORDOMSFRI

INTERVIEW MED KENNETH KREUTZMANN. AF KARSTEN JOHANSEN

26 HER ER JEG BARE MARIJANA

INTERVIEW MED MARIJANA JANKOVIC. AF METTE HYLLESTED

TEMA / SLUT / TEMA / SLUT / TEMA / SLUT / TEMA / SLUT / TEMA / SLUT / TEMA

30 E SCENE MED KORT LUNTE

OM TEATERSCENEN TRANSFORMATOR. AF RIKKE ROTTENSTEN

34 FORSKELLENES BY

EN STATUS OVER BIENNALEN METROPOLIS. AF METTE GARFIELD MORTENSEN

38 EN STJERNE I STJERNEN

INTERVIEW MED OPERASANGEREN AGATHA ZUBEL. AF EVA MARIA JENSEN

43 HVORDAN EN SKOLE FOR DANS OGSÅ KAN VÆRE

OM LABAN I LONDON. AF CHRISTINA BRØNDSHOLM ANDERSEN

48 SPOTS

50 REGI

JEG ER DYBT PRIVILIGERET

LAUS HØYBYE HAR TRAVLT. SELV OM HAN HAVDE FORSVORET, AT HAN SKULLE VÆRE SKUESPILLER, MEN NU SIDDER HAN MED EN BOOKET SÆSON OG FØLER SIG FAKTISK VILDT PRIVILEGERET OVER, AT DET ER GÅET SOM DET ER.

Laus Høybye havde ikke noget forhold til Holberg før han læste "Eramus Montanus", da han skulle spille Jacob. Og syntes, det var enormt godt og skarpt skrevet. (Foto: Grønnegårds Teatret/PR)

Laus Høybye er lige nu aktuell i Peter Langdals musikforestilling "Don Juan" på Betty Nansen. (Foto: Thomas Petri)

Fra det øjeblik vi laver aftalen, korer den rundt i hovedet på mig, og den slipper ikke ud ret længe ad gangen. Selv om der går et par uger fra vi aftaler modelt til vi rent faktisk ses.

Og i de uger synger en 11-årig Laus Høybye konstant for mig om, at det er "Svært at være 11 år". Bedre bliver det på ingen måde, da jeg Googler ham og på YouTube kan konstatere, at der stadig er gang i småpiger, der laver hjemmevideoer med koreografi til hans sang.

Så selv om jeg er alt for gammel til at være en del af Krumme-generationen, så husker man jo for pokker de film alligevel. Samt sangen. Spørgsmålet er, hvordan Laus Høybye har det med som 28-årig og uddannet skuespiller stadig at hedde Krumme til mellemnavn?

Det har han det nu okay med. Den lærte ham noget om især berømmelse og det at være stjerneskuspillér - og så være Laus Høybye, der er professionel skuespiller.

- Man skal være dreven som skuespiller for at erkende, at man ikke er det offentlige billede, men at man er det, man selv synes, man er. For man spejler sig. Man

bliver det, de andre siger, man er og har travlt med at leve op til det, i stedet for at erkende, at det skal komme indefra. Ellers kører man sur i det.

- Nogle gange kan jeg godt gribe mig selv i at tænke, at det sgu bare er teater, jeg laver. Det er ikke liv eller død. Der kan være en tendens til, at nogle teaterfolk tager lidt for alvorligt på det. Jeg føler selv, at jeg er rimeligt god til at pille det værste af det selvhøjtidelige fra.

HVAD VIL JEG?

I sommer spillede han for så fulde huse som man kan i rognvej på Grønnegårds Teatret i "Erasmus Montanus", der er premieren på "Don Juan" på Betty Nansen Teatret, og i foråret er det så Olsen-banden og den russiske juvel, der ligger for. Plus han også er med i Jannik Johansens film "Hvid nat", der snart har premiere.

En hel del af rollerne er en kombination af tale og sang, for Laus Høybye synger helt vildt godt. Hvilket måske ikke er så udsædvanligt, når man er vokset op i en musik-familie med blandt andet en far der er en

meget kendt kordirigent, arrangør og komponist. Derfor var det også musikken, han valgte, da han i første omgang skulle vælge fremtid: Musikvidenskab på Københavns Universitet.

- Efter to år søgte jeg så på Konservatoriet. Men kom ikke ind. Og selv om de sagde, jeg skulle prøve igen til næste år, og at jeg jo var ung - jeg var 19 - så var det det skub, der skulle til, for at jeg mærkede efter, om jeg virkelig ville det? Og jeg kunne så mærke, at jeg brændte ikke rigtig nok for det, fortæller Laus Høybye.

I stedet fik han lyst til at afprøve teatret en gang til, så han lavede teatergruppen Fuga sammen med et par andre.

- Jeg havde ellers svoret, at jeg ikke ville lave mere skuespil. Men jeg kunne mærke, at der var mere krop i det i forhold til musikken. I musikken foregår meget af det tit oppe i dit hoved. Teater var som at lege.

I sidste sæson var Laus Høybye med i "Kopftot", som han selv siger var et psykologisk puslespil. (Foto: Henrik Friis/Café Teatret)

Skuespillerskolen i Odense optog Laus Høybye i første forsøg, og så var hans fremtid jo udstukket. Cirka.

- Efter to år på skolen spurgte jeg mig selv om det nu var det, jeg ville. Lige pludselig havde jeg det sådan: "Hvad fanden laver jeg her i Odense i joggingbukser og leger, at jeg laver drama?". Jeg havde overvejelser i et halvt års tid, men så var der en ferie, og da jeg kom tilbage efter den, var det en aktiv beslutning, at jeg kom tilbage. Det var det, jeg ville.

- Det er vigtigt med eftertanken. Skuespilleruddannelsen er ikke en uddannelse, man bare kan tage. Den fører en bestemt livsstil med sig. Og man brænder hurtigt tor, hvis man ikke virkelig vil teatret. Det kræver disciplin, for man kan ikke synes, det er lige sjovt at spille en tekst i halvanden måned, og hvis ikke man virkelig har taget beslutningen, at man vil være skuespiller, så holder man ikke til den gentagelse.

- Men jeg kan godt forestille mig, at jeg om 15 år er træt af faget og over altid at skulle tænke over, hvad jeg laver. At jeg ikke bare kan tage i byen og være fuld med mine venner, der stopper jeg lige mig selv, fordi jeg er en offentlig person. Så måske køber jeg hus i Spanien en dag eller bliver gartner?

DEN SYNGENDE SKUESPILLER

Hans far klager godt nok over, at der bliver sunget for lidt i mange teaterforestillinger, men det vinder ikke gehør hos sønnen, der bestemt ikke håber, han kommer i bås som ham skuespilleren, der synger godt. Laus Høybye vil rigtig gerne have nogle af de tunge roller også:

- Jeg kan godt lide det der svære svære taleteater. Mu-

Laus Høybye er født i 1978. Blev Danmarks darling i rollen som Krumme i to filmatiseringer af Thøger Birkelands roman, og fik platinplade for sangen "Det er svært at være 11 år". Færdig fra Skuespillerskolen ved Odense Teater i 2005. Har siden været i bl.a. "Ronja Røverdatter" på Folketeatret, "Kopftot" på Café Teatret, "Erasmus Montanus" på Grønnegårds Teatret. Er pt. aktuel i Peter Langdals "Don Juan" på Betty Nansen Teatret. Til februar er han med i "Olsen-Banden og den russiske juvel".

sical har aldrig været en passion for mig. Musikteater er i sin grundform for psykologisk for mig. Man går ind og rammer andre steder med musik. Man kan sætte en tone an på klaveret og cello, og så går det direkte ind i publikum. Ord går gennem hjernen på en anden måde. Det er svært at udtrykke komplekse samfundsmæssige, politiske, psykologiske problemstillinger med musik, synes jeg. Der skal være en vis enkelhed i det, man synger, for at ligningen går op. Der er der højere til loftet med ord...

Filmen er han så altså også vendt tilbage til. Som ung ejendomshandler i et hårdt, chekket københavnermiljø, hvor det går helt fuldstændig galt for hans kollega, spillet af Lars Brygmann.

Da Laus Høybye sidst gik til filmen var det i en absolut nedgangsperiode. Årene inden Dogme og genfødslen af danske film glemmer man helst, for der er ikke så meget at huske. Men kan man som skuespiller også mærke en forskel, når man arbejder på et filmhold?

- Dansk film er mindre provinsielt nu. Når man laver en film ved man, at der potentielt er mange, der kommer til at se den. Der er en helt anden respekt om det, og det er da fantastisk at have en hjemlig filmindustri, der kan konkurrere internationalt.

- Film er nøgent og natur. Og det kan være utrolig rart at lave, hvis man har spillet Holberg en hel sommer for 1100 pr. aften.

HAN BLIVER INDTIL VIDERE...

Teater er leg. Det går igen mange gange, når man sidder og taler med Laus Høybye. Og han mener det:

- Nogle gange stoppede jeg op under prøverne på

"Erasmus Montanus" og så os selv udefra og tænkte, at det er da helt absurd, at vi får penge for det her. For at lave noget, der virker som en børneleg. Vi står og siger: "Så går du derhen, og så står jeg her, og så siger du... og så gør jeg...".

- Jeg føler jeg er dybt privilegeret, når jeg får brev om at månedslønnen er gået ind. "Gud" tænker jeg "fik jeg løn?" - for størstedelen af tiden er det jo bare sjovt!

Det er 16 år siden, Laus Høybye sidst var med i en dansk film - og der er sket meget siden, ikke kun med ham. Her er han sammen med Lars Brygmann i "Hvid nat" af Jannik Johansen. (Foto:

AF CHRISTIAN KLAUBER
FOTOS: CHRISTINA VAN SOETEN

I NATURENS HULE HÅND

SIDSTE SOMMER VAR "LANDSKAB MED ARGONAUTER" ET OVERFLØDIGHEDSHORN AF INTERAKTIVT TEATER, DANS, MUSIK OG PERFORMANCE. DER BLEV SPILLET PÅ OG RØRT VED SAMTLIGE TANGENTER PÅ PUBLIKUMS OPLEVELSESKLAVER. IGEN I ÅR TILBØD TEATERFORENINGEN IMELLEMROMI ET SÆREGENT PERFORMANCEPOTPOURRI I DEN KØBENHAVNSKE NATUR.

IMELLEMROMI udnytter konsekvent Københavns skjulte oaser i sine forestillinger. F.eks. foregik "Landskab med argonauter" i og omkring den gamle tunnelfabrik ved Nordhavn. Performancen byggede på lydværket *Landscape With Argonauts* af Heiner Goebbels. De vandrende, seende og mærkende mødte i en sand eksplosion af kunstudtryk 18 performere, 1 sangerinde, en video-installation, naturvildnisset og tunnelfabrikkens ruiner.

PARADIS PÅ JORD

I år hed performancen "Lysternes have - en vandring gennem et jordisk paradys". Man fik udleveret et kort, og kunne så ellers træde, hvorhen man ville - følge sin lyst så at sige. Som publikum blev man lovet paradys på jord, og hvem siger nej til det? I "Lysternes have" vidste mennesket for en gangs skyld, hvad de havde lyst til: De ville dyrke kærlighed og sex, synge, plukke blomster og mæske sig i frugt. Og selv om et paradys altid har sine slanger, vil de fleste tage vandringen ind

I mellemrum er en teaterforening, der blev stiftet i 2005 og styres af en bestyrelse samt en kunstnerisk ledelse. Foreningen har et overordnet kunstnerisk mål om at kombinere performance, visuel kunst, lydkunst og refleksion, der skaber interaktive og/eller tværaestetiske oplevelser.

MARIE MØLLER KRISTENSEN, cand.mag. i filosofi, og SARAH P. CEDERSTRAND, scenograf står bag den kunstnerisk ledelse, mens bestyrelsen består af formand LUISA CARBONELLI, cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling, ASK AGGER, direktør for Zentropa Interaction, GRY NYBO, dramaturg og instruktør, HELENE KVINT, performancekunstner, og LARS VILHELMOSEN, ejer af firmaet Fabula og spildesigner for bl.a. Learning Lab Denmark, DPU, og DR Interactive.

I mellemrum kan findes på <http://www.landskabmedargonauter.dk> og <http://www.landskabmedargonauter.dk>, ligesom fremtidige rejser vil blive annonceret på <http://myspace.com/mellemrum>

i det. Jeg ville i hvert fald - og trådte målet ned ad grusstien...

KLOKKESPIEL I GRÆSSET

Svagt når lyden af klokkespil mine ører, og da den lille gruppe af publikummer drejer rundt i det første sving, mødes vi af en fugl, der varsomt træder rundt i græsset omkring et bærr. Vi betragter hendes dans: Fuglens lydlose bevægelser omkring bærrret, med bærrret - og pludselig kan man se, at bærrret har et hul på midten. Er det forfald, eller er bærrret i virkeligheden hendes rede?

LIV OG LYST I ØJNENE (TEATER4, TEATER14, TEATER7, TEATER9BIS, TEATER13BIS)

Vi fortsætter og drejer til venstre ned ad en lille grussti, hvor vi mødes af højlydt latter. Her er der i sandhed barnlig glæde og uskyldig leg. Tre af havens indbyggere løber overstadige rundt, plukker blomster, synger og ler. Fuglen fra før nærmer sig provende, men de blomsterplukkende ser kun sig selv. Pludselig, efter vi har forladt de glade indbyggere og står ved et nyt tableau, udbryster der pludselig et intenst slagsmål ved det forrige. Der er skår i idyllen: hvad mon de slås om? Hvis blomster, der er pæneste? Hvem, der har flest? Eller vil de bare have den andens buket? Det er altså et ægte paradys med skyggesider, der kan overrumple selv den mest umiddelbare idyl.

FYLDT MED SANSELIGHED

Måske slipper skyggesiderne netop ind, fordi indbyggerne i "Lysternes have" er fulde af alt, hvad man kan

være fuld af i et sanseligt paradys, der ikke har civilisationens nyttetænkning, afretning og opdragelse. I lysthaven er man lyst- og kærlighedsfuld, man er nydelscs- og legesyg, man spiser til man segner, og man er liderlig og egoistisk. Det er kroppene og sanserne, der taler - let, legende og lystigt. Nogle gange bliver indbyggerne blufærdige, men tit er de bare utålmodige, fordi de vil ha'. Alt. Nu.

SYNDEFULDE FEJLTRIN PÅ TAPETET

Performancen er inspireret af den hollandske maler Hieronymus Bosch (ca. 1450-1516). Han malede flere såkaldte triptykoner, og den mest kendte er netop "Lysternes have" (1504). Hans favorittemaer er synd og menneskets moralske fejltrin, ligesom dæmoner, maskiner og overnaturlige skabninger, der er halvt menneske, halvt dyr, præger hans billeder. Det er disse figurer, landskaber og universer, som Imellemruml har givet liv.

SNURRENDE PLASTIKBABYER

Tilbage på Tippetn afbrydes indbyggerne i deres leg, da et cykelhjul med plastikbabyer begynder at snurre. Indbyggerne danner en syngende procession og bevæger sig mod et alter, hvor de med tiltagende styrke - som i et okkult ofringsritual - hylder naturen og dens frodighed. Pludselig, da cykelhjulet snurrer igen, bliver de stille. Den videre tur i haven passerer bl.a. en indbygger, der danser med og om sit jordbær, mens hun reciterer: "Vi genskaber paradys hver dag, og vi elsker også vores blå mærker. Vi har sat minderne fri, vi tæmmer ingen, vi dresserer ikke.

DEL KÆRLIGHEDEN OG ELSK DE BLÅ MÆRKER

Er det, hvad performancen handler om? Ikke at tæmme, men at dele kærligheden og at elske de blå mærker, man får? Det er et surrealistisk univers. Imellemruml har skabt: lystigt og ukompliceret, hvor forfaldet alligevel lurer. Tableauerne italesætter det klassiske paradisiske paradoks: Et sanseligt, egoistisk paradys er ikke nødvendigvis den rene idyl. Som da fuglene mader menneskene med jordbær. Det smager så godt, og menneskene (eller det indre barn) kan ikke få nok, men spiser og spiser. Og så kommer skyggesiden - med resultatet malet i ansigtet: Blomsterbarn med ondt i maven. Et blåt mærke for grådigheden.

TILBAGE TIL VIRKELIGHEDEN

For at vende tilbage til virkeligheden, så giver det mig blå mærker på sjælen, at "Lysternes have" ikke kan

tiltrække mere end 10 mennesker en solrig fredag eftermiddag. Logistikken fejlede ikke noget; der var bus lige til paradiset's havelåge, ligesom ideen bag performancen var særdeles interessant. Derfor er det oplagt at kaste sig over markedsføringen. Sidste år tiltrak bade flyers og klistermærker opmærksomhed, ligesom aviser og radio omtalte performancen. I år har end ikke de medier, der skrev om "Landskab med argonauter", skrevet om "Lysternes have". Det er uheldigt, for god markedsføring er, især for små opførelser, afgørende for at tiltrække publikum, da kulturforbrugere i dag overstrømmes af appellerende tilbud.

TOTALOPLEVELSE I NATURENS HÅND

Og desværre er det sådan, at en teateroplevelse påvirkes af andre ting end selve det oplevede, f.eks. om der er 10 eller 30 mennesker i en paradisisk have. Det fine ved Imellemruml er, at de kontinuerligt evner at overrumple publikum, bevæge dem og hensætte dem i eftertænkning over, hvad de ord eller det tableau mon betød. Derfor er det synd, at der ikke er flere, der oplever de nytænkende teatermosaikker, som Imellemruml skaber. Dels fordi flere mennesker ville gøre det til en endnu større oplevelse for alle andre, dels fordi det er et særsyn på den danske teaterscene, at man i den grad inddrager naturen i sit kunstneriske udtryk. At opleve, hvordan forladte bygninger, øde vidder og frodig natur indgår i og giver liv til et kunstprodukt er i sandhed som at være i paradys. Det kan absolut anbefales.

PÅ KANTEN AF KØBENHAVN

For dig der ikke vil bekræftes, men udfordres...

FREDAG 12.10 kl. 20.00 & LØRDAG 13.10 kl. 20.00
ACTORES ALIDOS: »PARISTORIA«
 Gæstespil fra Sardinien, Italien - eneste forestillinger i DK

Forestillingen er en mytologisk rejse i en verden domineret af religiøse følelser, hvor hedenske ritualer og de hellige riter alternerer og frembringer en parallel mellem den gamle religiøse folkelig og den moderne. Med en fantastisk billedrigdom fortælles om Sardinien, hvor den katolske religion, mere end andre steder, vandt frem og igennem århundreder overlappede en allerede stærkt rodfæstet religion, der både var hedensk og animistisk. Det er kampen om kærligheden - i det hele taget vrimler det med frugtbarhedsritualer, himmeldronninger, ulvepiger og meget meget mere. Forestillingen efterlader en med en sand mængde fantasibilleder på netinden. En anderledes teaterperformance vi har længtes efter at kunne præsentere.

LØRDAG 27.10 kl. 20.00 & SØNDAG 28.10 kl. 15.00
COMPAGNIE LINGA: »LA KITCHEN«
 Gæstespil fra Schweiz - eneste forestillinger i DK

I koreograferne Katarzyna Gdaniec og Marco Cantalupo's sidste værk »Kokken« arbejder de med udtryk der spænder fra den sarteste skal af følelser til det provokerede raseri. Disse yderligheder vil være naturlige at placere i et køkken - samtale - kokkoneri. Det symbolske ved et køkken kommer til udtryk i mange sammenhænge - det søgende - ting har sin faste plads - misforstået venlighed. Et køkken der er steril og alligevel sanseligt. Hvem er kokkenets »dronning«? Med lyset, musikken og spaghetti - duften i aftenens performance sætter LINGA os ind i et realistisk rum der emmer af hyperaktivitet, aggressivitet og sensualitet, hvor præcis dans og det til tider nogle kropssprog smelter sammen til en af de sjældne oplevelser, der hænger længe efter vi er kommet hjem.

MANDAG 14.1 kl. 20.00 & TIRSDAG 15.1 kl. 20.00
DORKY PARK: »NO WONDER«
 Gæstespil fra Berlin - eneste forestillinger i Danmark

En nytænkende performance | teater- / danseforestilling. En anderledes visuel oplevelse med et konsolpolitisk budskab om kvindens ret til blot at være sig selv, hendes sensualitet og ikke lade sig presse ud i kvindeidealiser, som er skabt af mediepåvirkningen. De to koreografer fra Argentina Constanza Macras og Lisi Estaras tager deres indholdsmæssige og visuelle udgangspunkt i amerikanske tv senior bl.a. »Wonder Woman« om idealet af en moden kvinde. En finurlig forestilling i ord, teater, billeder, energi, lyd og konsolpolitiske signaler. En forestilling i rigtig undergrunds berliner stemning. Her er lidt at filosofere over. Der er passager i forestillingen med nøgenhed.

With the support of Ministère de la Communauté Française de Belgique, Service de la Danse, Centre National de l'Opéra de Paris, Ministère de la Culture de la Communauté Française de Belgique.

FREDAG 18.2 kl. 15.00 & MANDAG 22.2 kl. 15.00
COMPAGNIE THOR: »V.-NIGHTMARE«
 Gæstespil fra Bruxelles - eneste forestillinger i Danmark

Med inspiration i Vivaldis 4 årstider har den belgiske koreograf Thierry Smits skabt 4 forskellige forestillinger. Det er ikke vejret i de 4 årstider der fortælles om - men 4 forskellige stemninger i den menneskelige krop. Forestillingerne skabes i takt med årstiderne - så vinter og forår er skabt, mens sommer og efterår i skrivende stund ikke er skabt. Det hele skal munde ud i en 3 timer lang performance, hvor alle sanser og udtryk smelter sammen i et udtryk. Det er denne forestilling. Musikteater Baltoppen har Danmarkspremiere på. Kompagniet er kendt for at give publikum en ordentlig og påpelelsen.

INTERNATIONAL DANCE ON THE EDGE
 DANCE & BALLERUP | DK • 16.2 - 24.2. 2008

FREDAG 25.1 kl. 20.00
DANSK DANSETEATER: »PASSION«

Musikteater Baltoppen er meget stolte af at kunne præsentere denne sublime forestilling i sin fulde størrelse med dansekompani og vokalgruppe. I fire scenebilleder skildres Passionen, som den kommer til udtryk gennem Vrede, Begær, Kaos og Forløsning. Michael Kvium laver set-design Tim Rushton laver trinene ARS NOVA Copenhagen synger live - dirigeret af Paul Hillier. I sine bestræbelser på at udvikle et kunstnerisk udtryk, hvor billedkunst, musik og dans er ligeværdige elementer, har Tim Rushton bedt billedkunstneren Michael Kvium og vokalgruppen ARS NOVA Copenhagen om at medvirke i skabelsen af Passion. Michael Kvium laver både scenografi og kostumer. Kviums stærkt visuelle surrealistiske univers smelter sammen med Rushtons kompromisløse skildring af mennesket og dets relationer. Musikken består af middelalder- og middelalderinspiroret kirkemusik. Vokalgruppen ARS NOVA Copenhagen's 12 sangere, med chefdirigenten Paul Hillier i spidsen synger fra scenen, og den menneskelige stemme bliver udfordret af nutidens rå elektronika.

LØRDAG 23.2 kl. 20.00 & SØNDAG 24.2 kl. 15.00
COMPANIA L'EXPLOSE: »FRENESI«
 Gæstespil fra Colombia - eneste forestillinger i Danmark

Forestillingen bygger på en idé om ritual dans og teater og bærer derfor ikke nogen lineær handling, men en cirkulær struktur af effekter og billeder der bliver til snapshots med individuelle handlinger og meninger. Metaforer af nogle udtryk er med til at give billedet af en undersøgelse af sin egen uskyld. Baltoppens egen oplevelse af denne stærke performance fra Colombia er den er stærk i sit udtryk, dramatisk, åndelos, tabubelagt, smuk, dampende hed - en forestilling der har meget at byde på - er voldsomt tryk for den knap så erfarne dansetsker og en øjenåbner for den erfarne, men dem selv...

INTERNATIONAL DANCE ON THE EDGE
 DANCE & BALLERUP | DK • 16.2 - 24.2. 2008

BALTOPPEN

MUSIKTEATER BALTOPPEN - WWW.BALTOPPEN.DK
 Baltorpvej 20 • 2750 Ballerup
 Billetsalg: man-fre, kl. 10-15
 tlf. 4477 3060 - kl.10-21, tlf. 70156565

BILLET

70 15 65 65
 4000 BILLETTER
 POSTHUSET

POST

KUNSTRÅDET
 Danish Arts Council

BALTOPPEN

AL ANNA KRARUP

AL ANNA KRARUP: (L) ANDREW WOODS; (C) JAMES WOOD; (R) ANDREW WOODS; (R) ANDREW WOODS; (R) ANDREW WOODS

På Det Kongelige Teater er alt bare noget "Pis", i hvert fald når man er mand - og med i den - som Janus Bakrawi, Lars Mikkelsen og Rasmus Botof bl.a. er (Foto: Per Morten Abrahamsem/DKT)

MANDEROLLER, MANDEIDENTITET OG MANDLIGE SAMVÆR UNDERSØGES PÅ KRYDS OG TVÆRS I DEN KOMMENDE TEATERSÆSON. MEN HVORFOR ER MÆND PLUDSELIG ET INTERESSANT EMNE? OG BETYDER DISSE FORESTILLINGER EN ÅBNING AF KØNSDEBATTEN? NOGLE AF MÆNDENE BAG EN AF EFTERÅRETS MANDEFORESTILLINGER GIVER ET BUD.

Tager man et kig på efterårets repertoire på de københavnske teatre, er der en ting, der er slående. Der er ufattelig mange forestillinger, der handler om køn. Og ikke nok med det. Rigtig mange af forestillingerne handler om mænd.

På Nørrebro Teater stiller Anders W. Bertelsen op i fuldt transvestit-udstyr og spiller kvinde i rock-musicalen 'Hedwig and the Angry Inch'. På Det Kongelige Teater tager manden revanche efter mange år med kvindefrigørelse. Nu er det hans tur til at få taletid og plads i forestillingen 'Pis'. Og efter jul går det løs igen med 'Panik' på Bellevue Teatret om tre mænd på randen af et nervost sammenbrud samt forestillingen 'Ekstrem', som spiller på Edison, hvor Peter Asmussen stiller skarp på tidens mænd.

BRUG FOR AT SLÅ EN HVAL IHJEL.

Også et par af de helt små teatre, Limfjordsteatret og Teater Polen, har kastet sig over mændene i denne sæson. Forestillingen 'Kom som dyr' er skrevet, instrueret og spillet af mænd, og handler om mænd, mandens identitet og mandlige fællesskaber.

'Kom som dyr' tager udgangspunkt i en fætter-kusinefest, hvor 17 fætre og kusiner er inviteret, men kun fætrene dukker op - alle sammen udklædt som dyr, som det var påbudt i invitationen. Det bliver med andre ord en ren mandeaften, hvor der hurtigt opstår magtspil og sammenstod.

- Det er mænd, der er ude at skide i deres liv. Disse mænd har enormt svært ved at kommunikere. De har alle sammen en indestængt vrede. De er uforløste og ensomme og leder efter en mening med livet. De hader sig selv og alle - og især kvinder," siger Troels Thorsen, der har skrevet stykket og selv spiller med.

?? Er det sådan du opfatter mænd i dag.

- Nu kender jeg kun 7-10 mænd, så jeg er ikke ude på at skildre, hvordan manden er i dag. Men jo, der kan da godt være en tendens til, at man indimellem har brug for at råbe højt eller slå en hval ihjel."

Forestillingens instruktør Mikkel Flyholm er enig i denne karakteristik af nutidens mænd:

- Jeg tror, mange mænd har et behov for at søge ud i naturen, slås, bygge noget og lave fysiske ting sammen, for eksempel mødes og spille fodbold i Kløvermarken - og i pauserne at tale om mandeting såsom kvinder. Samtidig er der meget humor og sarkasme

Fra Limfjordsteatrets "Kom som Dyr". (Foto: PR)

blandet ind i de her mandefællesskaber, siger han.

SLUT MED DET NEUTRALE KØN

Men hvorfor er mænd pludselig så interessante? Siden 1970'erne har kvindernes liv, roller og identitet fyldt godt som emne i kulturbilledet - og således også i teatret - men før det havde mændene vel omtrent et par tusinde år som både udøvere, hovedroller og forbrugere i kulturlivet. Så man kunne spørge sig selv, om ikke mændene har haft deres plads og taletid?

På sin vis jo. Og så alligevel ikke. Kunsthistorikeren Rune Gade redigerede i 2001 antologien "Maskuliniteter", som handlede om det maskuline i kunsten. I forordet skrev han blandt andet:

- Mænd overvejer slet og ret ikke deres kønsidentitet og kønsroller på samme måde, som kvinder bliver tvunget til at gøre det gennem deres marginaliserede og marginaliserende position, og derfor falder det mænd mere naturligt at tage kønnets privilegier for givet. Den maskuline identitet bliver så at sige ikke på samme måde som den feminine formet i en modstand, der er baseret på forskel. Derfor oplever de færreste mænd køns spørgsmålet som relevant, selv om de ret beset er dybt involverede i det.

Ifølge Rune Gade og bogens øvrige forfattere var det

med andre ord på tide, at mænd steg ud af denne 'kons-neutrale' position, og at vi alle sammen blev bevidste om, at også mænd skaber kunst, der er 'konnet'.

Måske er det samme nu ved at ske inden for teatret; at vi - i takt med, at vi er begyndt at acceptere, at også mænd taler, handler og agerer ud fra kønnede positioner - også begynder at interessere os for det mandlige køn, hans forskellige roller og identitet.

Når man ser på sæsonens teaterforestillinger, der handler om mænd og mandlig identitet, melder der sig endnu et spørgsmål: bliver mandens identitet nu et bredere samtaleemne, og åbnes der for diskussionen om mandens kønsroller og identitet? Eller sidder vi stadig væk fast i stereotype og fastlåste kønsroller?

BRØLET FRA DEN BLØDE MAND

Spørger man instruktøren af "Kom som dyr", Mikkel Flyvholm, hvorfor manden pludselig har fortjent plads og taletid, svarer han, at han ikke er ude på at sige, at det er synd for manden.

- Jeg mener ikke, manden har været underlagt kvinden. Men mange mænd leder efter en identitet. Mange mænd længes efter eventyr og har brug for at have sine egne drømme. Familiefaren har brug for at kunne være første-elsker, at være kongen; og mange kvinder savner jo lige netop dét."

- På holdet bag forestillingen er vi alle sammen mænd i slutningen af 20'erne, der er vokset op i 1970'erne, hvor der har været masser af dialog. Men der har manglet noget fysisk. Den bløde mand har af og til brug for at råbe højt.

?? Har den bløde kvinde ikke også det.

HEDWIG AND THE ANGRY INCH, 20. september til 10. november, Nørrebro Teater
KOM SOM DYR, 21. september til 1. december, Limfjordsteatret, Aalborg Teater og Bådteatret

PIS, 28. september til 1. november, Det Kongelige Teater

QUEER, 5. oktober til 24. november, Camp X

PANIK, premiere 14. februar 2008, Bellevue Teatret

EKSTREM, marts til april 2008, Edison

- Jo, men det her er heller ikke en kritik af kvinder. Det er en hyldest til, at vi er så forskellige som køn. Vi har forskellige normer, som vi lever efter. Manden er på mange måder låst inde. Han har brug for at finde sig selv gennem det fysiske.

- De mænd, vi møder i forestillingen går rundt med nogle uforløste følelser. Der opstår en række brutale konfrontationer, en slags dyrisk kamp - men som samtidig involverer nogle følelser og en slags blødhed."

- En af karaktererne i forestillingen kommer fra storbyen, hvor han har boet sammen med sin familie, men nu har han brudt med familien, har taget sine ting og er flyttet ud på en øde øgn. Her er han på mange måder gået i hundene. Men han har fundet frem til nogle helt basale ting i tilværelsen; at skaffe mad, spise og sove, som står i modsætning til den indbildskhed, der er i samfundet. For eksempel alle de konventioner, der er i ægteskabet og på arbejdspladsen, alle de ting, han skal leve op til ved at have de rigtige venner og gå i det rigtige tøj. Han har brug for finde ud af, hvad det er, han vil og ikke at skulle indordne sig."

?? Men er det ikke en del af livet det at indordne sig. Det er vel ikke særlig ansvarsfuldt at forlade sin familie.

- Nej, men pointen er også, at han til slut finder ud af,

at han ikke kan leve isoleret. Men på det tidspunkt har han fundet sin fysiske styrke igen.

Forestillingen slutter med en regulær krig, hvor hovedpersonerne ligger på slagmarken, og på den måde går de igennem en kropslig genfødsel.

KOM SOM KØN

Med en teatersæson, der byder på komedie om paniske mænd i 30'erne, der befinder sig i en midtvejskrise; mænd der tager føringen igen; urkræfter, der brøler, og grænser, der sprænges; eller for den sags skyld mænd, der genfødes på slagmarken, lader det til, at man skal kigge langt efter de køns-udvidende og køns-udfordrende forestillinger. Med mindre man da tager et smut forbi det nye Camp X, hvor konventioner og normalitet vendes på hovedet med 100 dages queer zone.

Og så slutter Betty Nansen Teater sandelig også sæsonen af med en mandeforestilling "Extrem" skrevet af Peter Asmussen på baggrund af virkelige historier. (Foto:)

ER DER NOGET MIDT IMELLEM?

TRE AF DE KØBENHAVNSKE TEATRE BARSJER I ØIEBLIKKET MED FORESTILLINGER, DER TAGER UDGANGSPUNKT I BEGREBET QUEER. DETTE GIVER ANLEDNING TIL AT OVERVEJE, HVAD DET ER, DER UDOVER VORT KØN, GØR, AT VI FØLER SIG SOM HENHOLDSVIS MAND/KVINDE? ER HELE VORES AGEREN I FORHOLD TIL VORES KØN EN KULTURELT BETINGET KONSTRUKTION? MÅSKE ER GRÆNSERNE MELLEM AT VÆRE MAND OG KVINDE I VIRKELIGHEDEN MEGET MERE FLYDENDE END SOM SÅ.

Der ligger i en teatermæssig sammenhæng mange interessante spændingsfelter indenfor den kønsteoretiske retning, der hedder queer-teori: Hvad sker der eksempelvis, når man lader en kvinde spille en manderolle eller omvendt? Betty Nansen Teatret forsøgte sig i forrige teatersæson med et sådant kønskifte i Henrik Ibsens "Hedda", og teater Kaleidoskop gjorde det i sidste sæson med Benard-Marie Koltés "Om natten før skoven". Her var det i begge tilfælde en kvinde, der spillede en rolle, der oprindeligt var skrevet til en mand. Her blev legen med de kønsbestemte handlingsmønstre især interessant, idet kvinder umiddelbart godt kan klæde sig - og til dels agere

som mænd - uden dog at bryde med normen. Grænsen mellem virkelighed og fiktion bliver på den måde virkelig udfordret. Når man konfronteres med en kvinde, der ligner og agerer som en mand, er det sværere at gennemskue, om hun blot lader som om, eller hun virkelig er sådan. I modsætning til mænd, der klæder sig og agerer som kvinder - de såkaldte drag queens. Her er forskellen mellem fiktion og virkelighed tydelig: Det er en mand, der har klædt sig ud og agerer som en kvinde.

Ordet queer er engelsk og betyder skæv eller anderledes. Det blev oprindeligt brugt som nedsættende slang over for homoseksuelle; men i 80'ernes USA opstod flere aktivistgrupper, som tog ordet queer til sig og brugte det i kampen mod den diskrimination, de blev udsat for i samfundet. Ved at bruge det aktivt, blev det nedsættende i ordet destrueret, og i dag er queer blevet et begreb i sig selv. Dette skyldes blandt andet queer-aktivismen udviklede sig på gadeplan sideløbende med en akademisk udvikling på universiteterne. Her er en af de førende forskere amerikaneren Judith Butler, der i 1990 skrev "Gender Trouble", hvor hun agiterer for, at skellet mellem kønnene skal væk. Hun ser kønnet som en konstruktion, der er skabt ud fra nogle samfundsbestemte definitioner omkring udseende, handlingsmønstre, påklædning og seksualitet. I samfundet er der skabt det, hun kalder for det heteroseksuelle matrix, hvor man tager udgangspunkt i det heteroseksuelle parforhold, som det normale, og derfor placerer alle andre livsformer i en rangorden efter det. Det heteroseksuelle er det normale, og derfor er man heteroseksuel, indtil andet er sagt. Man er enten

Anders W. Bethelsen i "Hedwig and the angry inch" på Nørrebro Teater. (Foto: Miklos Szabo/PR)

Fra maskuline, alfaderlige Palle i "Krøniken" til sårbar queer i "Hedwig and the angry inch" på Nørrebro Teater, har vist de store spænd Anders W. Bethelsen formår. (Foto: Miklos Szabo/PR)

det ene eller det andet. I det heteroseksuelle matrix er der ikke noget midt i mellem. Her er der ikke plads til at være anderledes. Det begrænser og udelukker en masse mennesker, som ikke nødvendigvis passer ind i dette hierarki. Det er en sådan kategorisering af køn, Butler og dermed queer-teorien ønsker afskaffet. For Butler er køn hverken noget dybtliggende medfødt eller en overfladisk frakke. Det er en leg mellem psyke og fremtoning. Ifølge Butler er kønnet derfor performativt. Man skaber sin identitet ud fra det, man gør og siger, og kan på den måde lege med grænserne imellem yderpunkterne mand/kvinde.

Det er netop denne del af teorien, der gør det interessant at tale om queer i forbindelse med teater. På sce-

nen er der rig mulighed for at lege med en afkodning af kønnene. Hvis man ser den adfærd, der er forbundet med de forskellige køn, som tegn eller symboler og på den måde lader mennesket bag rollen træde tydeligere frem, vil vi måske opdage nye sider af et teaterstykkets problematikker. Ofte er dramatik skrevet med en forudbestemt rolleliste, hvor dramatikeren allerede har vedtaget hvilket køn, der skal besætte de forskellige roller. Men ved at udforske denne fastlåsnings af konsrollerne får handlingen måske en ny drejning, og stykkets tema løfter sig op over de kønsbestemte problematikker og får en mere almen karakter. Hvad sker der, hvis skuespillerne samtidig bryder nogle af de kønsbestemte handlingsmønstre? Hvis to mænd er kærlige over for hinanden, er de så nødvendigvis homoseksuelle? Eller er de bare venner? Handlinger som denne giver publikum mulighed for at reflektere over deres egne fordomme og opfattelse af køn, for hvad siger deres tanker om dem selv og deres egen brug og opfattelse af kønnet?

Ved at eksperimentere med vores opfattelse af køn, får man som publikum mulighed for at spejle sig i de forskellige roller, uden at det nødvendigvis er kønsbetonet. Den stereotype opfattelse af mænd og kvinder bliver nedbrudt, og noget nyt kommer til sync.

Det er i grunden ikke så underligt, at teatrene pludselig er så optagede af denne kønsproblematik.

RIKKE ANDREASSEN, er ph.d., lektor i medie- og kommunikationsvidenskab ved Malmø Universitet:

"Queer" er, siden dets gennembrud i 1990'erne, blevet et alment kendt begreb. Af samme grund er mange mainstream teatre begyndt at bruge det i deres forestillinger. Queer virker ikke længere så fremmed og farligt for teatrene og det gængse teaterpublikum. Det er et interessant begreb, som også ikke-queer folk har fået øjnene op for. Queer-perspektivet er interessant i mange sammenhænge. At implementere queer-perspektiver i teatersammenhænge kan åbne op for nye måder at stille spørgsmål og udfordre normative måder at tænke på. Queer ønsker ligesom teateret at udfordre sit publikum og få det til at reflektere. Queer-teori undersøger det, vi tager for selvfølgeligt og naturligt, og dermed sætter queer-teori fokus på normativiteten. Queer-teori er et perspektiv. Det er en velkendt misforståelse, at queer betyder bøsse eller lesbisk. Queer gør op med kategorierne "bøsse", "lesbisk" og "homoseksuel". Queer vil i stedet påpege de normer og den normativitet samfundet er opbygget af, for derefter at undergrave og udfordre den selvsamme normativitet. Queer ser normalisering som en magtudøvelse. Der er magt i det normale, og det handler derfor for queer om at udfordre det normale."

VI TROR VI ER SÅ FORDOMSFRI

DET NYSTARTEDE CAMP X HAR OM NOGEN SAT KØNNET PÅ DAGSORDNEN. TEATER 1 HAR TALT MED KENNETH KREUTZMANN, INSTRUKTØREN FOR CAMPENS ÅBNINGSFORESTILLING "QUEER" OM BAGGRUNDEN FOR FORESTILLINGEN.

Kønskampen raser på de københavnske teatre. Først dannede en gruppe teaterkvinder ligestillingsgruppen Agenda 009 op til ansættelserne af de nye teaterchefer på det, der tidligere hed Det storkøbenhavnske Teaterfællesskab. Effekten var derefter: På tre ud af de fem teatre, der nu var samlet under Københavns Teater, var der kvinder på chefposterne. Imidlertid følte svenske Ulrika Josephson sig nødsaget til at trække sig efter en noget sval velkomst. Det skyldtes dog snarere nationaliteten end kønnet. Da cheferne var på plads, slog femi-campisterne Mette Hvid-Davidsen og Ditte Maria Bjerg lejr i det, Kbh. T. havde udset sig som det kunstneriske Teater X. Og her skulle konsgrøden holdes i kog. Kønskampen var ikke blot en vej til teatrenes topposter, den skulle udvides til at lave et gennemgribende eftersyn af vores fordomme om køn og seksualitet. Første skridt i at se på verden gennem nye briller var at ændre teatrets navn fra Teater til Camp. X'et fik lov at stå.

Camp X har viet dette efterår til Queer-begrebet og åb-

ningsforestillingen hedder da også *Queer*, instrueret af Kenneth Kreutzmann, som vi har talt med under prøverne til forestillingen.

QUEER

- Queer er sjovt begreb at arbejde med, fordi det overordnet handler om ikke at sætte ting i kasser. Queer er et paraplybegreb, der ikke lader sig definere på en enkel måde. Queer ændrer sig efter hvilket perspektiv man ser fra. Ud af de mange indgangsvinkler der er til Queer, har jeg valgt at tage fat i tre: Akademisk Queerforskning, heteronormativitet og subkultur. Den akademiske Queer-forskning handler bl.a. om, at kønnet bliver konstrueret af normerne i samfundet. Heteronormativitet er den synsvinkel, som folk, som opfatter sig selv som normale heteroseksuelle, har på alt afvigende, fx homoseksuelle. Queer subkulturen definerer sig slet og ret ved at være og leve anderledes end den herskende norm.

Kenneth Kreutzmann mener, det er vigtigt at få afprø-

Benjamin Boe Rasmussen og Andrea Vagn Jensen i "Queer".

vet fordommene, fordi der er nogle meget stærke associationer forbundet med køn. Han nævner blandt andet en videnskabelig undersøgelse, hvor en forsøgsgruppe først hører et drengespædbarn græde. Alle er enige om, at det vel nok er en rigtig vred dreng, de hører. Bagefter hører gruppen en pige græde, og alle er enige om, at det stakkels pus er ked af det og skal trøstes. Hvad gruppen imidlertid ikke ved er, at det er det samme barn og den samme gråd, de har hørt i begge tilfælde.

- Jeg vil meget gerne prøve at gøre op med sådanne automatiske fordomme, men det er ikke let. Mens vi har researchet på forestillingen, er jeg selv stød på fordomme, som jeg faktisk ikke troede, jeg havde. Jeg er kunstner og bøsse og opfatter slet ikke mig selv som fordomsfuld i forhold til køn og seksualitet, men alligevel er jeg stød ind i dem gang på gang. Vi tror, vi er så fordomsfri, men ingen er det 100 procent.

"Queer" stiller spørgsmålstegn til, hvad der er normalt. Den ældre herre på billedet deltager i forestillingen.

QUEER DISNEYLAND - ET OPGØR MED VANE-TÆNKNING

Og det er netop sådanne automatiske fordomme, som ifølge den akademiske Queer-forskning bliver konstrueret af samfundet. Det sker gennem opdragelse, undervisning, religion, arbejdsmarked, sprog og alt andet, hvor der er en socialt betinget forventning til dem der agerer. Men også teatersituationen består af socialt betingede forventninger. Det ses bl.a. i den måde det klassiske teater er indrettet på med scene og publikumspladser.

- Med queer, vil jeg gerne gøre op med konstruktionerne, så teaterformen ikke er så fastlåst. Forestillingen skal være et flydende potentiale, så Aveny Teatrets sal er blevet ryddet for stole. Vi har taget kernen i Queer og oversætter den til rum og form. Publikum skal være bevægeligt og deles op i forskellige grupper og ledes rundt. Faktisk har vi haft nogle frivillige indenfor, så vi kunne prøve, hvordan det er at fore dem rundt. Der var ikke noget for dem at se endnu, men vi var nødt til prøve. Vi har så lovet dem, at hvis de kommer til en prøve mere, får de en gratis billet. Det tror jeg nok, har lokket dem.

Også formen inde i det tomme teaterrum afspejler Queer-tankens, at identitet er et flydende potentiale, ikke en fast og uforanderlig kerne.

-Det gennemgående i forestillingen vil være formbrud, og at blande genrer fra rock til realisme og dokumentarisme. Der er ingen narrativ fortælling. Det bliver et Queer Disneyland.

Artiklen fortsætter efter sektion 2 - FAST

Kenneth Kreutzmann vil skabe modbilleder til det "normale" konsrollemonster:

- Vi består alle af maskuline og feminine sider, nogle har flere maskuline, andre har flere feminine. I går lavede vi et lille optrin, hvor jeg gik op ad Frederiksberg Allé i brudekjole og loftede op i skørtet, så man kunne se, at jeg havde mandeunderbukser på. Der var mange mænd, der blev meget provokeret af det. Det er som om, vi bygger hele vores identitet op omkring seksualitet, og de mande- og kvinderoller der passer til. Men hvorfor behøver vi at lege drenge og piger? Hvorfor kan vi ikke bare være mennesker?

TEMPERATUREN PÅ SAMFUNDET

Camp X er det eneste teater, der har konspolitik som en erklæret del af deres dagsorden, men det er bestemt ikke det eneste teater, der har temaet på plakaten. Denne sæson bugner af mandeforestillinger, mænd der spiller kvinder og kvinder der spiller mænd. Teatrene har måske ikke nået antikke græske standarder, hvor indgangen blev prydet med mandlige konsorganer (efterligninger!), men sæsonen har om noget køn som fællesnævner. Fx er Kenneth Kreutzmanns næste opgave Aristofanes' komedie "Al magt til kvinderne". På spørgsmålet om hvorfor der pludselig er så mange konsforestillinger, er Kenneth Kreutzmann ikke i tvivl: - Det er typisk for teatret. Køn er trendy. Men vi kan også gå et stik dybere: På den ene side har vi kernefamilien som den "normale" måde at leve sammen på - på den anden side er individualisme blevet en meget grundlæggende værdi. Det harmonerer ikke. Vores samfunds værdier er modstridende. Vi samler os endnu mere om

kernefamilien samtidig med, at verden bliver mere og mere åben. Nærmest som et værn mod det udefra. Vores moral og vores normer er tidsvarende i forhold til vores teknologiske niveau og den åbning af verden, det har medført. Så når så mange teatre har køn på repertoiret, er det en naturlig reaktion på temperaturen i samfundet. Men det er også trendy.

'Camp X er helt fremme i de kønspolitiske stiletter. Udover "Queer" har de også forestillingen "Normal" på programmet.

HER ER JEG BARE MARIJANA

DER ER STADIG IKKE MANGE MED ANDEN ETNISK BAGGRUND PÅ DE DANSKE TEATERSCENER. MEN EN AF DEM ER MARIJAN IANKOVIC, SOM TEATER I HAR TALT MED OM DEN I MANGE HENSEENDER NÆSTEN UMULIGE IDE: AT VÆRE BÅDE KVINDE MED ANDEN ETNISK HERKOMST - OG SÅ VILLE HAVE EN PROFESIONEL KARRIERE I DANSK TEATER

Marijana Iankovic og hendes to brødre flyttede til Danmark med deres forældre, der dengang kom hertil som gæstearbejdere. Det var i slutningen af 1980'erne, lige inden krigen i eks Jugoslavien brød ud. Siden har Marijana vist, at det at være fremmed ikke er ensbetydende med, at man ikke kan realisere sin drøm. Hun har brudt isen og vist, at man som indvander og endda kvinde sagtens kan få en karriere og et drømmejob. Hun blev færdig fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater sidste sommer, debuterede på Betty Nansen Teatret i foråret, har lige lavet film, og så starter hun snart på prøverne på en ny forestilling.

?? Møder du ofte fordomme i forbindelse med dit fag, når det gælder casting - så som altid at få tilbudt rollerne som hende med tørklædet.

MJ Jeg frygtede det efter at være kommet ud fra skolen, og jeg er også blevet castet til en del af disse roller - men ikke kun. Jeg er også blevet castet til roller som

den almindelige danske pige. Men min baggrund og mit udsende - det hænger sammen med castingen, dog uden at være så slemt, som forventet. Jeg håber lidt på, at folk er ved at være ude over det, og at det ændrer sig. Desuden er jeg fra Balkan, så mit udsende tillader måske, at jeg mere kan gå ind og spille bogge delc.

?? Hvilke overvejelser har du gjort dig i forbindelse med valget om at blive skuespillerinde.

MJ Det ville jeg bare gerne. Det at være skuespiller er det sammen som at befinde sig i ingenmandsland. Der er jeg bare Marijana, og der dømmes jeg ikke på min person men på mit fag, hvilket er rart. Derudover havde jeg også lyst til at vise, at fordi man er fremmed betyder det ikke, at man kun kan blive noget simpelt. Her er det også muligt at realisere sin drøm.

?? Får du opbakning fra din familie og din baggrund i forbin-

SEKTION 2

Velkommen til sæson 2007/08 i Anemone teatret. Anemone teateret ligger i Suhmsgade, kun fem minutters gang fra Nørreport station. En time før og efter forestillingerne er vores hyggelige café åben med børnevenlig indretning og priser.

REPERTOIRE 2007-2008

KARIUS OG BAKTUS (4 - 10 år): 25. aug. - 16. sep. En klassisk tandhistorie

RITA I RASERISKOVEN (4 - 10 år): 20. sep. - 21. okt.

Eventyrkomedie om trods og trolde

TÆNK ENGANG (5 - 12 år): 26. okt. - 11. nov.

Rundtur ind og ud af Annes hoved

NÅR DU SER ET STJERNESKUD 4 - 12 år: 17. nov. - 22. dec.

Ian Mogensens moderne juleevangelium

DEN GENERTE PRINSESSE (4 - 10 år): 15. jan. - 24. feb.

Anemone teatrets nye musikalske forestilling

DEN LILLE PIGE FRA HAVET (2 - 5 år): 27. feb. - 30. marts.

Poetiske Teater Månegøgl for de mindste og deres voksne

FAR, MOR OG BØRN - HVER DAG! (5 - 12): 2. apr - 10. maj.

En original Teater Hund forestilling

www.anemoneteatret.dk

asterionshus

Et sted mellem. Findes det? Jeg moder mig selv på en bænk. Jeg er barn, jeg er voksen. Jeg er gæst og hjemme. Disse lange gange. Er der andre?

Arghhh! Og hold kæft, hvor man sveder. Holder en hånd mod væggen. Tor jeg slippe et øjeblik og mærke mørket? Lugte bare, til hvad? min egen stemme, min egen arm, der har en strejf af kvalm sødme. Lade hånden glide nedad og væk fra væggen. Det tør jeg vel, for ensomheden er så trivielt, jeg tæller og tæller. Døre. Sten. Timer. Tæller hærene på min hud. Jeg forstår ikke andre. Hvordan? Spørger jeg. Hvordan skal jeg nogensinde forstå andre? De forstår ikke mig... Labyrinth og mørke. Glæde og stjerner i øjnene. Uhyrligt og larmende. Men først i dine øjne ser jeg mig selv. Har jeg virkelig sådan et fladt, skræmt og åbent ansigt. Det troede jeg faktisk ikke. Nogen vil sige, det er banalt. Ja. Men det er vel også. Det er bare teater, men ih, hvor det smager dejligt!

REPERTOIRE:

Iliaden, Babel, 1864, Robin Hood, Lille Klaus og Store Klaus, Herkules og Måske.

www.asterionshus.dk

BaggårdTeatret producerer nyskrevet dansk scenekunst om den virkelighed publikum oplever hver dag og til fest.

BaggårdTeatret insisterer på at invitere andre kunstarter indenfor i teatersalen, fordi vi tror på at kunstnerisk udvikling skabes dér, hvor vaner brydes.

Vi har gjort det med billedkunstnere, med rapmusikere og med kokke. I sæson 2007-2008 gør vi det med sang, med stand up - og med håndbold!

Stand-upforestillingen **Gud'me** af Carsten Bang portrætterer berømmelsens stråleglans i den dunkle håndboldhal.

Verdens mindste musical **Opsang**, som BaggårdTeatret skaber sammen med Mungo Park, er den tiltrængte moralprædiken til den danske ungdom ... en pegefinger på vers.

Kærlig hilsen BaggårdTeatret - nu Egnsteater i Svendborg

www.baggardteatret.dk

Bornholms Egnsteater er et yngre teater fra 2005, der holder til på det gamle kukkaseteater, Rønne Theater fra 1823. Teatret rummer udover egnsteatret også Bornholms Dramaskole, Teaterforeningen Bornholm, Bornholms Film- og Videoklub og flere amatorteatergrupper.

Vi har ca 25.000 besøgende om året med lidt over 100 offentlige arrangementer.

Bornholms Egnsteater producerer primært forestillinger der spiller på Bornholm, men indgår også i produktionssamarbejder.

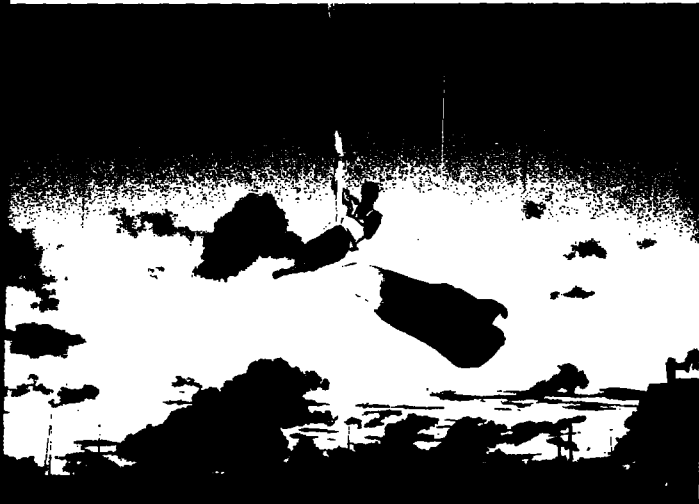
FORESTILLINGER I SÆSON 06/07:

Opera med bl.a. Niels Jørgen Riis, Familieforestillingen: "**Herr Zimmerfrei**", "**Jul på Loftet**", "**Udsigt til Indsigt**" - musikforestilling om at være tilflytter, danseforestillingen: "**Farvel Mor**", Bornholmerrevyen.

Kommende forestillinger bl.a.: "**Hundevagt**" - mørketeater, "**Fru Julemand**", og "**Askepot**" i Marianne Andreasens instruktion.

www.roennetheater.dk

CANTABILE ②

Cantabile 2 er internationalt anerkendt for sit ekstraordinære visuelle og fysiske scenesprog, hvor poesi og humor forenes i spektakulære forestillinger ofte skræddersyet til et specifikt sted. På turné er: **Inca Cola** - 7 dansebilleder inspireret af latinamerikas gadebørn. **Venus Labyrinten** - et labyrintisk univers kun beboet af kvinder. Tilskuerne lukkes ind en efter en og møder tre af kvinderne i enerum og er på én gang tilskuer og medspiller i hver deres intime fortælling. **Skytsengle** - teatralisk forskning, som søger at uddybe tilskuerens personlige og følelsesmæssige oplevelse. Det er teater uden en scene, inde i byens og hjertets tusinde rum. **ByCirkus Berserk** - en cirkus-teater performance med udgangspunkt i karakterer fra kulturfatteren Bukowskis værker. Storbyens nattevandrere sætter hinanden stævne i havnefrontens mørke univers, hvor solnedgangen danner baggrund for det hårde gadeliv på jorden og elegant akrobatik oven over på en svimlende høj silovæg.

www.cantabile2.dk

CUMULUS
TEATRET

Cumulus Teatret har siden 1990 bl. a. været kendt for sin sommerteatertradition, hvor vi spillede utraditionelle steder eller deltog i teaterforeningernes sæsonstart. Sommertraditionen ophørte i 2003, hvorefter vi pga. af lyst til nye kunstneriske og tekniske udfordringer udelukkende har produceret for det "indendørs" rum. Teatret har udviklet en personlig og musikalsk ensemblestil. Musikken opføres live, og musikerne er integreret i forestillingen.

De Besatte er teatrets produktion for efteråret 2008. Manuskriptet er en vision over Dostojevskijs store roman af samme navn om en terrorcelles opståen, udvikling og opløsning og de menneskelige omkostninger det medfører. Den uhyggelige tidløse historie fortælles af skuespillerne Maria Stokholm, Jan Meyer, Morten Thunbo, Runi Lewerissa og Benjamin René Hansen, bassisten Katrine Øigaard og cellisten og komponisten Øystein Sonstad. Manuskript og instruktion: Birgitte Øigaard. Der vil bl. a. blive eksperimenteret med filmprojektioner.

Kældermennesket, en mindre forestilling, som bygger på Dostojevskijs roman, sendes fra efteråret på spredt turné med skuespilleren Morten Thunbo og musikerne Katrine Øigaard og Øystein Sonstad.

www.cumulusteatret.dk

Med udsigt til Vesterhavet og adresse i det smukke Utzon-tegnede Musikhuset Esbjerg ligger Den Ny Opera.

Den Ny Opera etableredes som musikdramatisk egnsteater i 1999. Siden har kompagniet hvert år produceret 2 voksenforestillinger og en musikdramatisk børneforestilling til turné i hele landet. Antallet af opførelser ligger på ca. 60 - 70 pr. år, og Den Ny Opera varetager i udstrakt grad opsøgende pædagogisk virksomhed.

Repertoiret spænder vidt - foreløbig fra Händel til Carl Nielsen, med operaer og operetter af bl.a. Mozart, Rossini, Donizetti, Offenbach og J. Strauss. I sommeren 2003 producerede Den Ny Opera Richard Wagners opera RHINGULDET, og tog dermed hul på det absolutte hovedværk i det nittende århundredes operalitteratur, operatetralogien Nibelungens Ring. I sommeren 2005 opførtes anden del VALKYRIEN, og tredje del SIEGFRIED blev opført i sommeren 2007.

Den Ny Opera støttes økonomisk af Kulturministeriet og Esbjerg kommune. Herudover finansieres kompagniets produktioner via midler fra private fonde og sponsorer.

www.dennyopera.dk

DEN NY
OPERA

Vi producerer forestillinger primært for børn og unge og sender gerne 2 nye produktioner på landevejen hver sæson.

En typisk FAIR PLAY-sæson består således af 4 - 6 forestillinger i en kombination af overførte forestillinger og ny-produktioner.

I DENNE SÆSON HAR VI DISSE FORESTILLINGER PÅ REPERTOIRET:

ET ORD ER ET ORD for de 3 - 6-årige - om at gå på opdagelse i sproget og at lege med det.

HAR DU TID...? for de 5 - 8-årige - en filosofisk forestilling for de mindste om begrebet tid.

SKIFTINGEN for de 7 - 12-årige - en musikalsk dramatisering af Selma Lagerlöfs vidunderlige fortælling.

VED SIDEN AF for alle over 7 år - en humoristisk kammeropera om to ensomme mennesker, der deler et toilet på trappeopgangen - samproduktion med GRUPPE 38.

UNDER SAMME HIMMEL for de 9 - 12-årige - en højvisuel forestilling om det indianske univers - og at finde sin identitet.

MILKWOOD for dem, der 14 og mere - Dylan Thomas uforlignelige teaterdigt om indbyggerne i småbyen Milkwood.

www.fairplay.dk

TEATRET

FAIR PLAY

FILUREN

Filuren er et børne- og familieteater med hjemsted i Musikhuset Århus. Producerer normalt 3 forestillinger i hver sæson, og publikum består dels af børn fra midt-østjyske skoler på formiddage, dels af børn og forældre ved sene eftermiddagsforestillinger. Filuren indgår bl.a. samarbejder med Den jyske Opera.

I sæsonen 2006/07 var tilskuertaller 22.000.

I SÆSONEN 2007/08 OPFØRES:

JEAN DE FRANCE - TILBAGE I ÅRHUS, Holbergs komedie ført op til i dag - 21. sept. - 3. nov.

JUL PÅ SLOTTET i samarbejde med Den jyske Opera - 22. nov. - 20. dec.

VALHAL 22, STUEN TV, nyskrevet mytisk skæbneskuespil - 22. feb. - 12. april.

www.filuren.dk

Fredericia Teaters hovedsigte er at formidle højt professionelt musikteater med hovedvægten på musicals og anden form for musikdramatisk teateraktivitet. Ligeledes er teatret producent for mindre kendte danske og udenlandske musikalske værker og platform for musicalens fremtidige videreudvikling, ved at investere i nye kompositioner. Som eksempel kan nævnes BAAL "The Last Show".

Professionelle danske og internationalt anerkendte kunstnere sikrer Fredericia Teaters høje kunstneriske niveau. Teatret spiller både stationært og på turné over hele Danmark og støttes af Fredericia Kommune og Kulturministeriet. Teatret lægger tilsvarende hus til adskillige gæstespil og er derudover et af praktikstederne for Danmarks hidtil eneste professionelle uddannelse som Musicalperformer ved Det Danske Musicalakademi.

REPERTOIRET 2007-08

TICK TICK BOOM Jonathan Larsson (ungdomsforestilling) december

HIGH SCHOOL MUSICAL David Simpatico/Disney

www.fredericiateater.dk

Teater FÅR302 har til huse off-Nyhavn midt i det summende byliv fuld af kontraster, og rummer Danmarks måske mest intime professionelle scene. FÅR302 er den skabende skuespillers teater og spiller udelukkende nyskrevet dramatik. FÅR302s faste ensemble er skuespillerne Charlotte Elisabeth Munksgaard, Birgitte Prins og Pauli Ryberg, der også er kunstnerisk råd. Produktionerne planlægges og udvikles i et samarbejde mellem det kunstneriske råd og teaterlederen Charlotte Rindom.

Teatrets varemærke er forestillinger, der med humor og bid går i mellemgulvet på virkeligheden, publikum og strømingerne i samfundet. Teatret præsenterer to nyskrevne stykker "Lennon i Thy" og "Klumpfisker", genopsætningerne "Dueslag" og "Shakespeare i forsamlingshuset" samt to gæstespil. Rollerne besættes m.fl. af Vibeke Hastrup, Birgitte Prins, Andrea Vang Jensen, Lars Topp Thomsen, Henrik Birk, Pauli Ryberg, Kit Eichler og Poul Hüttel. Danmarksturne forår 2008.

www.faar302.dk

Gladsaxe Teater blev oprettet i 1964, og genopstod som Gladsaxe NY Teater i 2006 under ledelse af instruktøren Kasper Rostrup. Rostrup har tidligere været direktør på stedet, og skabte en række meget berømte totalteaterforestillinger, der virkelig udnyttede det store, sorte rum med de mange muligheder.

Teatret åbnede med Shakespeares "**Hamlet**", der blev så overbevisende en succes, at teatrets fremtid var sikret. "Hamlet" har repremiere i efteråret 2007-igen med Thure Lindhardt i titelrollen, men denne gang med Preben Kristensen som Kong Claudius.

I foråret spiller GNT en anden, men yngre klassiker: Lorcas "**Blodbryllup**" - med søskendeparret fra "Kroniken", Maibritt Saerens og Ken Vedsegaard, i de bærende roller.

Udover teatrets egne produktioner viser Gladsaxe NY Teater også nogle af de store og roste forestillinger fra andre teatre og producenter, som københavnere eller ikke ville have mulighed for at se. Det gælder i år "Prinsesserne" fra Vendsyssel Teater og Peter Schaufuss Balletten med "Michael - I'm bad".

www.gladsaxenteater.dk

Himmerlands Teater kører nu på 4. sæson.

REPERTOIRE SÆSON 07-08

Egne produktioner:

DEN GODE, DEN LANGSOMME OG DEN VIRKELIG SLØVE Crazyjulekrimi af Susanne Sangill & Finn Hviid Bredahl. 14. november - 15. december

ØST, VEST, JUL ER BEDST Børnejuleforestilling af og med Lilje Vindbirk og Søren Ruby 20. november - 20. december.

SOMMEREN af Roman Weingarten. 28. februar - 29. marts.

UNDERVOGNSBEHANDLING af Peter Simonsen. 17. april - 15. maj

Gæstespil: **DU OG JEG OG MÅNEN** Marianne Mortensen og Michael Vesterskov. 24. august

DET GODE MENNESKE Brecht-kabaret med Birgitte Bruun og Thomas Christiansen. 5. og 6 oktober

JACQUE SYNGER BRELL Jacque Lauritzen med musikere. 30. og 31. oktober

INTIMKONCERT MED JETTE TORP. 22. januar

FRA REGNORMENES LIV - En teaterfortælling med Finn Arvé. 5. og 6. februar

www.himmerlandsteater.dk

- din helt egen skueplads

NIELS KLIM af Holberg. En farefuld opdagelsesrejse gennem hyperspace. Forrygende totalteater for én mand. 10 år og op.

DYSSES EVENTYR. Mit liv i selskab med en konkylie, en krokodille og en tudse. En eventyrlig familiefeststilling. 3 - 5 år og 5 - 10 år.

HOVSKI SNOVSKI. Den "skæve" Bent Børge vil ikke stemples som "klassens store klovn". Tilskuerne spiller med. 3. - 6. kl.

JONATHAN LIVINGSTON HAVMÅGE. Jonathan elsker at flyve på alle mulige måder, men de andre dømmer ham fredløs. Moderne fortælleteater. 6 år og op.

EN LANDSBYDEGNS DAGBOG efter Blicher. Om den ensomme Morten Vinge og hans uheldige kærlighed til den fascinerende Marie Grubbe. 8. - 10. kl. Gymnasier, biblioteker, forsamlingshuse, højskoler, kirker og sognegårde.

PÅ EVENTYR efter H.C. Andersen. Digterens skygge sniger sig ind med eventyrene under paraplyen. Børn, unge, voksne og det grå guld. Ingen refusion.

www.holbergteatret.dk

GIDSEL - EN HISTORIE I VIRKELIGHEDEN - Holbæk fra 17. - 19. september. Frederiksberg fra 24.9 - 13.10. Forestillingen foregår i en bus.

OM INTEGRATION! - OM KÆRLIGHED! - OM ARRANGEREDE ÆGTESKABER! - OM VIRKELIGHEDEN! Det er nok en kærlighedshistorie, jo, for dansk-pakistanske Samir og danske Sally, de elsker hinanden, det gør de!

TVANG - EN KÆRLIGHEDSHISTORIE - En psykologisk thriller om menneskelige relationer, kærlighed og valg. Holbæk Teater fra 6. - 8. september og på Pakhus 11 fra 25. oktober - 3. november.

NISSERNE I KRATSKOVEN - Holbæk Teater d. 23. november, d. 25. november og fra d. 27.-30. november samt 3. december. Se en musikalsk julekomedie og kom i julestemning med Kratnisserne. De har ægte julejazz i forklæderne og når nisserne kryber frem fra krattet med tændte lanterner er julen lige om hjørnet!

www.het.dk

HUSETS TEATER SÆSON 07-08

Nikoline Werdelin er tilbage på Husets Teater med en helt nyskrevet forestilling, som hun selv instruerer. ("For enden af haven") Og den ny udenlandske dramatik repræsenteres i denne sæson af engelske Marina Carr ("Kvinde og Fugleskræmsel") og tyske Torsten Buchsteiner ("Nordøst").

NORDØST Om gidseltagningen på Dubrovka-teatret i Moskva. 29.september - 3.november

KVINDE OG FUGLESKRÆMSEL En kvindes opgør med sit liv. 5.januar - 9.februar

FOR ENDEN AF HAVEN En historie om at være faret vild i et liv i overflod og prøve at finde et andet. 15.marts - 24.maj

www.husetsteater.dk

40 års Jubilæums-sæson.

Nu kunne vi nok tillade os at slappe lidt af og lade de unge om at rase og rase ud? Men nej - sådan har vi på Jomfru Ane Teatret bestemt ikke tænkt os det skal være! Vi har sammensat et repertoire, som både vil rive, flå og ikke mindst overraske. Første forestilling "Fucking Aalborg" - et samarbejde med Jako-Bole Teatret og Aalborg Teater!

Herefter - traditionen tro - årets skøre Julecabaret. I foråret præsenterer vi to forestillinger, som indeholder stof til både latter, gru og eftertænkksomhed; Pinters "Fødselsdagsselskabet" og Sergi Belbel's "Jeg er grim".

Ind i mellem finder du noget af det bedste fra den danske turnéscene. Det kan du læse meget mere om på www.jomfru-ane.dk

Jomfru Ane Teatret's kulturpris er indstiftet og blev for første gang i år uddelt på vores Jubilæumsdag 30. aug. Den glade modtager var skuespiller og instruktør Mogens Pedersen - teatrets første leder i 1967. Nu er teatrets 40 årige historie udkommet på tryk - "Jomfrurejse" af Lars Borberg - underholdene, gribende og afslørende læsning. På gensyn i Jomfru Ane Teatret!

www.jomfru-ane.dk

JOMFRU ANE TEATRET

Limfjordsteatret er egnsteater på Mors og kendetegnet ved at lave nyskrevet og udfordrende dansk dramatik - intimteater der bider fra sig.

Vi spiller stationært i vores hyggelige teater i Nykøbing og på turné i hele landet, med både voksen- og børneteater. Her i området er vi kendt for vores "Forsamlingshusteater" - professionelt teater i enhver flække.

På Limfjordsteatret vil vi give oplevelser, mening og forførelse. Vi vil lade temperamenterne mødes. Det temperamentsfulde møde er altid interessant og det er et stævnemøde vi med stor glæde vil lade alle deltage i.

Teatret er i evig bevægelse. Lige når vi tror at puslespillet er fastlagt og historien kan tage sin endelige retning, overraskes vi af endnu en udfordring.

Limfjordsteatret byder på små skæve brikker til det samlede puslespil. Måske finder man sin helt egen brik. En brik der passer!

TURNÉ - både for børn og voksne - GÆSTESPIL - KONCERTER - FOREDRAG - RYTMISK KOR - GADETEATERFESTIVAL - CAFÉARRANGEMENTER - VARIETÉ - NYSKREVET DRAMATIK - og meget mere...

www.limfjordsteatret.dk

Egnsteater i Guldborgsund Kommune. Producerer børne- og ungdoms/voksenteater samt større produktioner i samarbejde med egnens professionelle og semiprofessionelle musikere, teaterfolk og andre kunstnere. Spiller lokalt og på turne. Desuden arrangeres gæstespil og caféaftner med foredrag, underholdning og musik.

KOMMENDE FORESTILLINGER:

LANGT UDE I SKOVEN

Komedie af Jens Blendstrup for de 5 - 10årige og deres voksne

En varm forestilling om at savne nogen, man holder af, om at leve med sin fantasi og om at få lov til at være barn.

Spilleperiode: november og december 2007

ALLE GÅR RUNDT OG FORELSKER SIG - en musisk rejse i den skæve kærlighed

En forestilling med musik af Kaj Normann Andersen om kærlighed i et fremtidsunivers. For unge og voksne

Spilleperiode: Februar og marts samt september 2008.

www.masken.dk

E G N S T E A T R E T
MASKEN

MERIDIANO

TRANSIT

**9 skæbner
fanget i en
lufthavnsterminal**

Meridiano Teatret fejrer i efteråret sit 10 års jubilæum. Gennem årene har teatrets kunstneriske leder Giacomo Ravicchio skabt anderledes og billedrige teateroplevelser. Med magisk realisme, poesi, humor og en visuel - nærmest filmisk - fortælleform blander Ravicchio frit det klassiske teater med andre kunstneriske udtryksformer. Støttet af Kunstrådets Scenekunstudvalg.

TRANSIT 9 skæbner fanget i en lufthavnsterminal. Premiere 2. oktober
Lufthavnen er et sårbart sted. Et transit-sted. Ikke et sted, man frivilligt bliver hængende. Pludselig blokeres al flytrafik. Passagererne er strandet i lufthavnen. Hver især har de historier med i bagagen. Ni historier, der folder sig ud og fletter sig ind og ud af hinanden. Fortid og nutid blandes. Lufthavnen bliver et limbo, en labyrinth af mere eller mindre mytiske handlingstråde, et væv af sære, smukke og foruroligende skæbnehistorier.

Turné: 2/10 - 13/10 - Kaleidoskop/K2: 19/10 - 14/11

GENESIS Prisbelønnet i Kina i juli 2007. På turné i Danmark i foråret. 12 opførelser gæstespil i Lyon februar 2008.

www.meridiano.dk

20. oktober 2008

MOMENTUM er Odenses nye Lille Storby Teater og holder til midt i byen i Teaterhuset sammen med Børneteateret Skægspire og Den fynske Opera.

Momentum er teater for det unge, voksne publikum. Visionen drejer sig om åbenhed og kvalitet. MOMENTUM skal være et omdrejningspunkt for den nye scenekunst i Odense. Dette efterår lægges der ud med en lang række arrangementer under titlen

MOMENTUM WEEKEND. Hver fredag og lørdag er der: Kunst- og litteraturfilm, teaterkoncerter, performances, kunstprojekter eller teatereksperimenter. Genopsætninger, gæstespil og ikke mindst vores egenproduktion en **Wild West Varieté** - premiere 27. oktober.

Sæsonens store satsning bliver Odense-forestillingen. En forestilling om Odense og hendes indbyggere, baseret på lokal research, indtryk, interviews, og odenseanernes egne historier. Fortællingen om gennemsnitsborgeren i en gennemsnitsby. Premiere marts 2007.

www.teatermomentum.dk

Teatret Møllen er et ensembleteater og kendt for at lave forestillinger af høj kunstnerisk kvalitet for børn, unge og voksne. Gennem årene har Teatret Møllen udviklet en særlig kunstnerisk stil der er kendetegnet ved et stærkt visuelt udtryk, musikalitet og en episk spillestil. Teatret Møllen spiller stationært på Teatret Møllen i Haderslev samt på teatre, skoler og kulturelle institutioner over hele Danmark og på internationale teaterfestivaler.

TEATRET MØLLENS ENSEMBLE ER: Skuespillerne: Klaus Andersen, Kurt Bremerstent og Connie Tronbjerg. Skuespiller og instruktør: Ole Sørensen. Instruktør og scenograf: Gitte Kath.

GÆSTER I SÆSON 0708: Skuespillere: Lone Rødbroe, Finn Rye, Troels Malling Thaarup, Margit Szlávik, Gertrud Exner, Katrine Jensenius og Bo Stendell Larsen. Instruktør: Alex Byrne.

I SÆSON 0708 er der premiere på Oskar, 11. oktober - en ungdomsforestilling - og Samlerne, 18 januar - en voksenforestilling.

Fra tidligere sæsoner genopsættes forestillingerne En storbyfortælling (12+, nov.-feb.), Trinbræt (8+, feb.-apr.), Natcirkus (6+, nov.) og cabareten Glo ikke så romantisk! (maj-juni).

www.teatretmoellen.dk

NørregadeTeatret er Lollands nye egnsteater. Efter at have eksisteret i mere end 15 år, fik NørregadeTeatret i 2007 status som egnsteater i Lolland Kommune. Åbningsforestillingen i august var den store fransk/engelske musical "Les Misérables", som det nye teater spillede til stor succes på den gamle friluftscene "Hylddalen" i Maribo.

Den første sæson byder desuden på en juleforestilling, ny irsk dramatik, foredrag og koncerter.

Teatret har tre spillesteder: NørregadeTeatret (gl. scene), Maribos tidligere elværk (ny scene) samt friluftsscenen. Teatret producerer små rent professionelle forestillinger samt store forestillinger med brug af frivillige fra lokalområdet.

www.noerregadeteatret.dk

Odin Teatret blev grundlagt 1964 i Norge, da Eugenio Barba, efter studier hos Jerzy Grotowski, sammen med en gruppe skuespilleraspiranter begyndte at udvikle en træning for skuespillere. Efter den første forestilling, Ornitofilene, etablerede Odin Teatret sig som Nordisk Teaterlaboratorium i Holstebro i 1966, inviteret af byrådet.

Gennem årene har Odin Teatret turneret i Europa, Asien, Mellemøsten, Syd- og Nordamerika, og erfaringerne herfra har været fundamentale for arbejdet og gruppens filosofi.

Hovedaktiviteterne er: Egne forestillinger, pædagogiske kurser, arbejdsdemonstrationer, videreuddannelse, seminarer; ISTA, International School of Theatre Anthropology; CTLS, Centre for Theatre Laboratory Studies, i samarbejde med Aarhus Universitet, FARFA, et parallelt forestillings- og pædagogisk projekt; Odin Teatrets Forlag; Odin Teatret Film; Holstebro Festuge "KULTUR UDEN GRÆNSER", nationale og internationale gæstespil, internationale symposier, teaterpædagogisk arbejde med skolebørn, udstillinger, koncerter mm. Seneste produktioner - alle instrueret af Eugenio Barba - er: "Don Giovanni All'Inferno", "Ur-Hamlet" og "Andersens drøm". Teatret er i øjeblikket midt i prøveforløbet på en ny forestilling, der har titlen "Medeas bryllup".

Odin Teatret er støttet af Holstebro Kommune og Scenekunstudvalget, Kunststyrelsen.

www.odinteatret

GÅ GENNEM BJERGET "Håbets stilhed. Ikke den sorg som kommer til de levende i en tom og ødelagt verden, men sorgen som kommer til den tomme og ødelagte i en levende verden."

I efteråret 06 interviewede vi en række mennesker som enten selv, eller som pårørende, havde været i berøring med depression. Disse personlige og dokumentariske råtekster er i hænderne på dramatikeren Niklas Rådström blevet til en poetisk og vedkommende teatermontage om depressionens anatomi.

REJSEN HJEM "Jeg er den eneste der er tilbage i min familie. Og så måske min morfar. Han holder med dem. Dem der dræbte min familie. Sådán er det. Han kunne have hjulpet os da borgerkrigen brød ud, men det ville han ikke. Jeg hader ham. Jeg skal finde ham."

- om hævn og forsoning og at finde tilbage til livet i slipstrømmen af en borgerkrig. En uafhængig og selvstændig fortsættelse af den Reumert nominerede MIRAD fra 2004.

Begge forestillinger har skuespillerne Mei Oulund og Henrik Ipsen på scenen og er iscenesat af Simon Vagn Jensen.

www.odsherredteater.dk

Odense Internationale Musikteater (OIM) producerer anderledes musikteater. Forestillingerne og musikken er ofte helt nyskrevet - med stor inspiration fra de store fortællinger og sagn.

Det er målet for OIM, at blande lyd, sang og historier i et særegent melodisk udtryk, således at den samlede oplevelse bliver dragende og får sit eget liv i publikums bevidsthed. Forestillingerne bliver båret frem, snart af velskrevne melodier, snart af lunefuld dramatik, fyldt med humor, melankoli og historier. Det er musikerne selv, som står på scenen. Herved bliver musikken altid nærværende og dybt integreret i det fortællende drama. De plukker i genrerne som passer til det pågældende stykke. På denne måde smelter kabaret, rock, opera og jazz sammen til et helt nyt og forunderligt udtryk. Det er denne baggrund, som gør OIM til en af de væsentligste fornyere indenfor dansk musikdramatik. OIM's nye forestilling, **MODELLEN** har premiere d. 17. november. Denne gang vil vi bagom fortællingen og se nærmere på modellen af mønstre og strukturer, som bærer historierne vi fortæller hinanden

www.oim.dk

Teatret OM, grundlagt i 1989 i Rom, Italien, af Sandra Pasini (skuespiller) og Antonella Diana (scenograf), er et internationalt teater, som siden 1996 har haft base i Danmark. Teatrets kunstneriske arbejde er baseret på skuespillerens fysiske træning og mødet mellem teater og billedkunst. Det sceniske rum bliver udviklet parallelt med skuespillerens handlinger og dramaturgien, således at scenografi, farver og rekvisitter ikke kun udgør en "overflade", men er en aktiv medspiller i forestillingerne.

Det er vores faste overbevisning at teatret kan have en vigtig social funktion. Vores forestillinger har altid taget temaer op, der berører sociale og kulturelle emner og som retter sig mod et bredt publikum. Vi ønsker ikke kun at nå ud til teatermiljøer, men også til steder, hvor teatret normalt ikke kommer; vi har bl.a. opført vores forestillinger på hospitaler, fængsler, børnehjem.

For os er teatret et sted, der skal interagere med det omgivende samfund; et sted hvor man konfronteres med verden, og hvor ens visioner finder udtryksformer. Teatret er et sted, hvor vi kan skabe et kulturelt og socialt liv, som kommunikation mellem de lokale indbyggere og verden udenfor.

Teatret OM har turneret med forestillinger og workshops i 18 lande verden over.

www.teatretom.dk

KØBENHAVNS MUSIKTEATER

PLEX - Københavns Musikteater, der ligger centralt i Kronprinsensgade, præsenterer et bredt udbud af musikteater, koncerter, performance og installationer. Teatret rummer både gæstespil, co-produktioner og egenproduktioner - alle med omdrejningspunktet i musik og lyd. Sæson 07/08 byder på to musikfestivaler og 10 forestillinger. PLEX eksperimenterer med musik og musikteater-begrebet på forskellige måder, bl.a. i projektrummet LOBBYen, hvor man opleve skiftende udstillinger, købe litteratur, vinyl og CD'er, eller bare slå sig ned med en kop kaffe med andre musik-interesserede.

www.plex-musikteater.dk

Randers Egnsteater producerer hvert år 2 - 4 børne / familieforestillinger og teatret har i den aktuelle sæson otte turnéproduktioner ude at spille over hele landet. Der afvikles i hver sæson på teatret et bredt repertoire af stationære forestillinger for børn og voksne, som både er egenproducerede og gæstespil. Randers Egnsteater bidrager til det lokale kulturliv ved at indgå i tværkulturelle professionelle samarbejdsprojekter. Desuden tilbyder teatret hvert år diverse forløb, hvor unge fra byen kan komme og prøve sig selv af som skuespillere. Randers Egnsteater har et elitekor, der ofte indgår i teaterkoncerter med bl.a. Randers Kammerorkester. Koret kan også opleves på cd. Randers Egnsteater er et relativt nyt teater, der er dybt funderet i sit lokalområde, men samtidig ser det som en væsentlig opgave at være i konstant dialog med teatre og kulturinstitutioner over hele landet. I efteråret 2005 blev teatersale og personalefaciliteter udbygget og nye spændende ideer og initiativer fylder dagligt huset. I 2007 blev startskuddet på teatersæsonen noget af en fest: Randers Egnsteater inviterede til "Bryllupsfesten" med publikum som festens glade gæster. Denne stort tilrettelagte totalteaterforestilling er teatrets hidtil største egenproduktion med ti professionelle skuespillere, Randers Egnsteaters Kor, Randers Egnsteaters teaterhold og mange flere.

www.randersegnsteater.dk

SVALEGANGENS 4 TURNÉFORESTILLINGER I SÆSON 2008/2009

AUGUST i samarbejde med "TEATRET" sender Svalegangen denne fantastiske Reumert vindende forestilling på landevejen. Forestillingen kan kort beskrives som en humoristisk krusedulle om livets store spørgsmål!

HJEM KÆRE HJEM i tæt samarbejde med Teater Grob genopsætter vi Andreas Garfields hudløse og rystende hverdags drama. **HJEM KÆRE HJEM** er Prisbelønnet Årets Reumert 2007 for Årets Mandlige Birolle (Frank Thiel) og var Reumertnomineret for Årets Forestilling og Årets Mandlige Hovedrolle (Thomas Levin)

OSCAR OG DEN LYSERØDE DAME Det er helt utroligt så ihærdigt folk forsøger at lade som ingenting, når de ved at man har en dødsdom hængende over hovedet. Dette er 10 årige Oscars smertefulde erfaring, da han bliver uhelbredelig syg. På hospitalet møder han dog Mamie Rose, som har en mere håndgribelig måde at forholde sig til tragedien på.

ENGEL I HELVEDE En ny dansk ur-premiere skrevet af debuterende voksendramatiker Lotte Faarup. En hudløs fortælling om en mors søgen og om at opbygge og fastholde sine bånd til en 22-årig søn, der er narkoman. Et ærligt og hudløs portræt af tilværelsen anno 2007.

www.svalegangen.dk

Team Teatret (1968) er egnsteater i Herning Kommune. Team Teatret laver tidsvarende og debatskabende teater og søger med hver ny produktion at udfordre publikum... og sig selv. Et teater der sætter noget på spil.

PRODUKTIONER I 07/08

OLIVER T. Dickens med et twist. Storslået crossover mellem glitterrock-koncert og teater.

BEVISET Moderne kammerspil med intimitet og indestængt spænding. Om et matematisk geni der mister forstanden og om datteren, der var udset til at følge i hans fodspor. Når talentet nedarves følger sindssygen så med?

WESTERN CIVILIZATION En fandenivoldsk og musicalagtig rejse fra den mørke middelalder til det moderne informationssamfund. Monty Python på speed.

EN HELVEDES REJSE (8-12 år) En eftermiddags stille leg på mormors loft bringer en pige på rejse lige luk ned i Helvede. Er der et oppe og et nede? Og hvor ender jeg?

HALFDANS ABC (3-8 år) En lystig varieté for børn med masser af musik og komediespil. Baseret på Halfdan Rasmussens højtskattede ABC.

www.teamteatret.dk

Vores aktiviteter i sæson 07/08 er følgende:

AUGUST Reumertvinder (Årets Store Lille Forestilling)

Forestillingen spiller på Folketeatret i København fra d. 28.9.2007 til d. 30.10.2007 og efterfølgende på Nordwindfestivalen i Berlin ultimo november. Endvidere er der planlagt teaterforeningsturne i Svalegangens regi i efteråret 2008.

ZÉ MALANDRO OG DØDEN Familieforestilling bygget over et brasiliansk folkeeventyr - om at leve i nuet. Turne efterår 2007.

Festivaldeltagelse og turne i Brasilien i 2008 er under forberedelse.

BUKSEKNAPPEN Familieforestilling - om at blive væk for sig selv og hinanden.

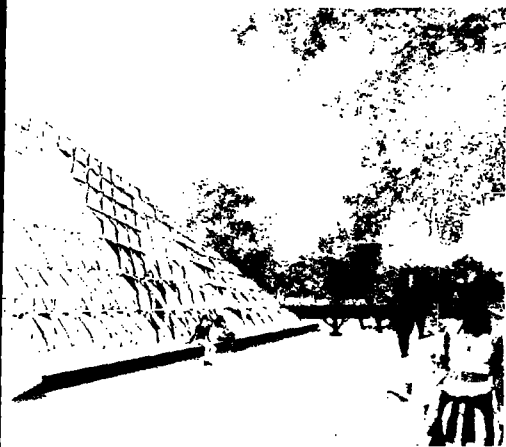
Et samarbejdsprojekt med Egnsteater Gruppe 38 og Teater2tusind.

Premiere ultimo marts 2008.

"TEATRET" modtager støtte fra Kunstrådets Scenekunstudvalg

www.teatret.dk

Taastrup Theatre is situated in the heart of the western region of Copenhagen, with a varied programme of drama, music and dance. The SubUrb-unit specializes in productions about contemporary societal issues such as cultural diversity, ethnic diversity, globalization etc. Throughout the season we create events and cater to a wide range of corporations and organizations. We host top quality touring productions from other theatres, such as the Royal Danish Theatre, and we produce symphonic and promenade concerts, as well as rock-concerts and an opera-productions. We have strong links with the community, the public as well as the private sector. We have a partnerships with more than forty private enterprises, and we cooperate with other cultural institutions.

Amongst our financial partners are the commune of Hoeje-Taastrup, the Ministry of Culture; the County of Copenhagen, the Ministry of Integration and the British Arts Council.

Our vision is to be an attractive and indispensable theatre with a programme of the highest artistic quality, maximum diversity and greatest possible accessibility, within a sound and sustainable financial framework.

www.taastrupteater.dk www.suburb.dk

Thy Teater er egnsteater i Thisted kommune og ledes af Hans Hartvich-Madsen. Det blev grundlagt i 1995, i den daværende Hanstholm kommune. Teatret producerer dels spektakulære sommerforestillinger, der opføres på udvalgte steder i Thy, dels mindre produktioner primært beregnet til turné. Den kunstneriske profil er eksperimenterende, ofte med dukker og andre objekter på scenen. Teaterlederen er formand for Dansk UNIMA, en interesseorganisation for dukketeater under UNESCO.

Repertoiret i denne sæson byder bl.a. på en ny børneforestilling: **DER ER INGEN GRÆNSER FOR DE RIGES ONDSKAB** og en familieforestilling: **ET JULEEVENTYR**. Den store oplevelsesudstilling Dukketeaterscenariet om dukketeatrets mange udtryksmuligheder udbydes på turné, ligesom en flot række børneforestillinger med og uden dukker fortsat er på repertoiret. Thy Teater arrangerer også mange gæstespil, bl.a. ved en årlig festival **TEATER PÅ KANTEN**, og 2 forestillingsserier, **ÆBLESKIVETEATER** og **TEATER FOR ½ HUND**.

www.thyteater.dk

Danmarks nordligste teater er placeret i Hjørring. Egnsteatret blev etableret i 1983 og har siden 1993 produceret og spillet i eget teaterhus i byens centrum. Har netop taget endnu en prøve- og teatersal i brug.

Vendsyssel Teater producerer i hver sæson 1 børneforestilling og 3-4 voksenforestillinger, og præsenterer 8-9 gæsteforestillinger. Dertil kommer en lang række andre arrangementer, forfattermøder, koncerter, foredrag m.v.

Foruden de stationære opførelse tilbyder teatret enkelte forestillinger på lokaltournée i Nordjylland og på landsturnéer. Modtog i 2003 teaterforeningernes publikumspris for skuespillet "Den yderste Nat" af Vivian Nielsen og blev i 2006 indstillet til Årets Reumert for "Prinsesserne". Kunstnerisk leder er Peter Schröder.

www.vendsyssel-teater.dk

SMÅ TEATRE - STORE OPLEVELSER

Grunden til FAST blev lagt d. 13. januar 1962 i Fiolstræde. Da åbnede Danmarks første avantgarde-teater. Fiolteatret flyttede senere til Halmtorvet, hvor det blev afløst af Husets Teater, som i dag deler hovedstaden med Får 302, Meridiano Teatret, Anemoneteatret, Asterions Hus, PLEX, Taastrup Teater og Gladsaxe Ny Teater.

I Århus stiftede andre kunstnere et tilsvarende teater. Det fik navn efter en nærliggende "svalegang". Senere fulgte Filuren. I Ålborg opkaldte man byens nye teater efter den populære Jomfru Ane Gade, og i Odense åbnede andre teatre, som siden er afløst af Momentum og OIM.

Fordelt over landet placerede sig en perlerække af små kunstneriske teatre. Nogle har i tidens løb måttet flytte eller lukke, men alle har de sat deres fingeraftryk på udviklingen af scenekunsten, fra dans og drama til opera og performance.

På landevejen dukkede turne-teatrene Fair Play, Vandrefalken, Cumulus og Teatret op; og i Holbæk, Fredericia, og Randers etablerede sig teatre, der i dag anses for uundværlige. Det lille turneteater i Næstved, Nørregade Teatret i Maribo, Teatret OM i Ringkøbing, Odin Teatret i Holstebro, Team i Herning, BaggårdTeatret i Svendborg, Vendsyssel Teater i Hjørring, Møllen i Haderslev, Cantabile 2 i Vordingborg, Thy Teater i Hanstholm, Den Ny Opera i Esbjerg, Himmerlands Teater i Hobro, Bornholms Egnsteater i Rønne, eller Masken, Limfjordsteatret og Odsherred Teater - hjemmehørende i hvert sit Nykøbing. De fleste af teatrene spiller ikke kun i eget hus, men også i teaterforeninger og forsamlingshuse, på uddannelsesinstitutioner og arbejdspladser, i nye kulturpalæer og i nedlagte fabrikker. I ind- og i udland. De er vidt forskellige, men alle arbejder de med publikumspleje, produktudvikling, kvalitetskontrol og kunstnerisk fornyelse. De er en del af teaterlivets fødekæde - og en grundsten i dansk kultur.

Samlet set udgør de landets største arbejdsplads for professionelle teaterfolk. Kender du dem alle?

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

AST

MARIJANA JANKOVIC

er blevet den første serbiske skuespiller i Danmark. Hun er født i Zagreb i den tidligere Jugoslavien og har været medlem af Det Danske Teater i København i mange år. Hun har været med i flere danske teaterproduktioner, heriblandt "Rasmus og Jamilla" på Det Danske Teater i 2008 og "Drengene og pigerne" på Det Danske Teater i 2009. Hun har også været med i den danske film "Kandidaten" i 2008. Hun er gift og har to børn.

delse med dit valg om at blive skuespillerinde.

MJ Ja jeg får fuld opbakning fra min familie, de er simpelthen så stolte af mig. De har nogle andre forventninger til det at være skuespiller, end danskerne har, for i Balkan er det et erhverv, der er utrolig højt respekteret og ofte forbundet med noget glamourøst, så det er meget specielt for dem, at jeg laver det, jeg gør. Andre fra min baggrund kan godt være uforstående overfor hvad det er, jeg laver, men de er utrolig glade for, at jeg laver det, jeg gerne vil.

?? Kender du til teatertraditionen fra det land, du stammer fra.

MJ Jeg er vokset op i en lille provinsby, hvor der ikke var noget teater, men vi havde en biograf, hvor jeg elskede at komme. Jeg havde derfor som lille ikke noget kendskab til teater. I dag er jeg meget fascineret af skuespillet i eks Jugoslavien, det er næsten en form for drug for mig, og jeg har rejst meget dernede og set teater.

Der er en helt anden energi på den serbiske scene end på den danske, og der er et helt andet temperament, som kommer meget til udtryk på scenen. De har ikke så mange penge hvilket gør, at fx sceneopbygningen er meget minimalistisk, og dermed er det skuespillet, der kommer i fokus, og der er ingen mulighed for at gemme sig bag kulisser eller rekvisitter. De har ingen ressourcer, men de har sjælen.

?? Hvad vil du gerne selv med dit fag.

MJ Rigtig mange ting. Jeg vil gerne udfordre mig selv, og så vil jeg gerne gøre en forskel. Både for indvandrere i Danmark, men også for alle andre mennesker. Som skuespiller har man muligheden for at fortælle vigtige historier, og det giver samtidig muligheden for at komme ud med vigtige budskaber. Jeg er stædig, og jeg har den kampgejst, der skal til for at gøre det, og noget af det der er med til at styrke denne kampgejst, er publikum. Fx da vi spillede "Rasmus og Jamilla".

kom en indvandrer pige hen til mig og sagde: "tak fordi du spiller mit liv". Det er virkelig noget, der styrker lysten til at gøre en forskel.

Dernæst er det også rent egoistisk en måde, hvorpå jeg fylder mig selv op som menneske, og en måde, hvorpå man får åbnet nogle døre inde i sig selv.

?? Hvordan ser du på integrationsprocessen? Er det ofte sådan, at der først sker noget, i det øjeblik man ser en 2. generationsindvandrer på fx TV som nyhedsoplæser.

MJ Ja det er desværre sådan, og det er forkert, at der først sker noget i det øjeblik, man bliver kendt. Det er sørgeligt, men sandt.

leg er medinstruktør og underviser på C:NTACT under

Betty Nansen Teatret, hvor unge - både danskere og indvandrere optræder og viser scener fra deres eget liv. Her rykker integrationen virkelig, og de unge mennesker kan virkelig være med til at lave den opfattelse om.

?? Tror du, at du er eller kunne blive en form for rollemodel.

MJ Helt sikkert, selvom det jo ikke er tilladt at sige ifølge janteloven, men det tror jeg bestemt. Jeg kan allerede nu se, at jeg kan inspirere de unge mennesker på C:NTACT.

?? Har du selv et forbillede.

MJ Jeg har mange. Jeg har godt nok et motto der siger kill your idols, men derfor har jeg stadigvæk forbilleder. Min helt store helt er Meryl Streep, fordi hun er så sårbar og samtidig så stærk. Hende vil jeg være, når jeg bliver stor.

Derudover er der den serbiske instruktør Emir Kusturica, og sidst men ikke mindst Pernille Fischer Christensen, som jeg mener, er noget helt særligt her hjemme. Hun er en fantastisk kunstner og sjæl, og jeg vil enormt gerne arbejde med hende igen. Jeg er meget fascineret af mennesker med power og sjæl, som har stærke personligheder og som tør.

?? Har du en drømmerolle, du gerne vil spille.

MJ: Ja! Nina fra Tjekhovs "Mågen" fordi hun er så sart, og Medea fordi hun er så stærk.

Marijana Jankovic skal i denne sæson spille Ester i "Inden for murene" på Vendsyssel Teater, som har premiere til november 2007, samt en forestilling på KI der også skal spille i Århus, hvor Marijana spiller sig selv. Temaet for forestillingen er kærlighed, og de medvirkende udvikler i fællesskab manuskriptet

EGILL PALLSON, islandsk instruktør:

Hvem der ville være min drømmechef for Det Kongelige Teater?

Vigdís Finnbogadóttir (præsident i Island, 1980-1996). Hun har erfaring som teaterchef. Hun er oprindelig dramaturg og var leder af teatergruppen Leikfélag Reykjavíkur og senere af Reykjavíks teater. Og så er hun en meget karismatisk person. Som præsident formåede hun at samle det islandske folk, som er en flok skingrende skøre mennesker, på en både blød og human måde. Derfor mener jeg, hun må være egnet til at lede Det Kongelige Teater.

ALEXANDER KØLPIN, danser og koreograf:

"Min drømmechef for Det Kgl. Teater er en der ikke er for højtidelig og som kender traditionen og som samtidig tør være visionær. Men vigtigst af alt en, der forstår kunsten og sætter den i forreste række. Så skal forretningen nok køre"

THOMAS LUND, solodanser ved Den Kongelige Ballet:

Bodil Nyboe Andersen har interessen for teater og så har hun en enorm erfaring som leder. Men hun er jo slet ikke et emne, da hun har en søn, der er operachef på teateret, og uden at gå for meget i detaljer har hun jo passeret pensionsalderen. Og så har hun jo også et tæt forhold til mig på balletten, så derfor vil det ikke kunne fungere. Men profilen med en stærk leder og en, der har en kærlighed til teater synes jeg er afgørende kvalifikationer."

AF RIKKE ROTTENSTEN

EN SCENE MED KORT LUNTE

31/08/2007

AALBORG TEATER HAR FÅET NY SCENE. TRANSFORMATOR ER STEDET, DER VIL LAVE TEATERGÆNGERE UD AF UNGE, DER ELLERS IKKE GIDER DEN SLAGS SMÅBORGERLIGE KEDSOMMELIGHEDER. PÅ 2. SAL I EN KEDELIG BETONEJENDOM VED SIDEN AF TEATRET ER TO SKUESPILLERE OG EN LYSDESIGNER RYKKET IND OG HAR LAVET EN ANDERLEDES SCENE EFTER UDENLANDSK FORBILLEDE.

Det er meget sigende en parallelindgang, man skal ind ad fra Iernbanegade, ikke den pompøse hovedindgang til det mere end 100 år gamle Aalborg Teater.

Selv om forbindelsen mellem de to kan man godt ane. For fra bagudgangen oppe på Transformator kan man se ud i en mørkerød gang, og dernede ligger så teatret. Hvor man også kan se det skrigende gule skilt med det sorte navn "Transformator", hvis man lægger nakken tilbage nede i foyeren og kigger op på første sal.

Forbindelsen er der, ja. Og den er tæt. For ikke alene er det to skuespillere og en lysdesigner fra Aalborg Teater, der har startet sidescenen, den er også startet dels for at lave noget skævt, noget andet, noget vildere teater og kunst end hvad hovedhuset kan tillade sig. Dels for at hjælpe den helt unge målgruppe med at få mod til at gå ud ad bagindgangen og ind gennem den hvide dør i den røde gang til det klassiske teater efter deres oplevelser på Transformator.

Det er da supervigtigt, at de unge mennesker, der kommer herop til hip hop, de siver videre ned på Lille Scene og ser for eksempel "3 søstre". For når jeg laver noget teater som dét, har jeg da lyst til, at de kommer ned og ser det, siger skuespilleren Morten Burian, som er en af de tre hovedkræfter bag Transformator og skuespiller på teatret.

- Opgaven er at få integreret den her satellit i det store teater, og samtidig finde balancen mellem det, og det at være uafhængig i forhold til det store teater. For der er jo masser af andre scener og steder i byen, hvor det ikke er teater.

- At bryde indefra er noget af det vanskeligste. Men

det er enormt vigtigt at gøre det. Også fordi der er en helvedes masse ressourcer i de her store huse, som gør, at det man laver på et sted som Transformator ikke kommer til at fremstå som amatørisme eller de semi-professionelles legeplads.

VEDHOLDENHEDEN LØNNEDE SIG

Det er et projekt af en type, der er set før. I København i Turbinehallerne under Tue Biering og Christian Friedländer f.eks., og Morten Burian går heller ikke og bilder nogen ind, at han har opfundet et koncept, der aldrig er set før. Men det var vigtigt for ham med den her scene, og han havde viljen til at få den igennem på Aalborg Teater i den rigtige form.

- Jeg fik en ide, som andre har fået før mig. Da jeg kom herop for tre år siden var der et lignende forslag fremme. Men jeg kørte på indtil ledelsen kunne se, at det var en rigtig god ide. Jeg var nok mere vedholdende end andre har været og mere struktureret med det, jeg ville.

-At det kan lykkes her, er fordi, der er en ledelse, der tør give ansvaret fra sig. Tør sige, at: det her, det er jeres ansvar, og så kan vi evaluere det hen ad vejen...

MERE RÅT END KLASSISK

Det er ikke teater-teater, publikum får, når de kommer til Iernbanegade 9. Det er hiphop måske, eller installationskunst, eller debatter med væsentlige bypersonligheder fra Aalborg, der vil spille i det lille sorte rum, der kan forvandle sig til hvad som helst, og hvor man er meget, meget tæt på oplevelsen. For klassisk teater sælger altså ikke til den helt unge gruppe, og det er

31/08/2007

Fotos fra åbningen af Transformator 31. august.

de meget unge. Transformator især henvender sig til. Gerne gymnasieeleverne i byen.

- Den her gruppe unge de snuser. Og hvis det bare dufter lidt af noget gammeldags teatralisk, så vender de straks om. fastslår Morten Burian.

- Når man er på et institutionsteater kan man godt længes efter en mangfoldighed i publikum. For publikums sammensætning er med til at fortælle os, hvilke historier vi kan fortælle på teatret og hvordan.

- Vi har på Aalborg Teater især godt fat i de midaldrende kvinder, men skuespillere vil gerne spille for alle

- også altså også for unge. Mange i min generation er nok trætte af den borgerlige æstetik, der er omkring teatrene. At man skal have pænt tøj på og ud og spise en bøv bagefter. Vi er rejst til Berlin og Hamburg og har set de nye satellitscener der, og hvordan de har gjort. Det her er så Ålborg, så det er selvfølgelig noget andet, men det er noget af den samme bevægelse som i Tyskland.

- Det skal være en scene med kort lunte. Hvor der ikke

TRANSFORMATOR ligger på 2. sal i Jernbanegade, med indgang ved siden af Aalborg Teater. Det åbnede officielt den 31. august, og har forskellige arrangementer ca. hver uge. Entreen er 20 kr., drikkevarerne trækkes i den automat, der gerne skulle være ankommet nu. Check indhold og yderligere info på www.transformatorweb.dk, hvor man også kan blive tilmeldt nyhedsbrevet. Hovedmændene bag stedet er skuespillerne MORTEN BURIAN og MARTIN GEERTZ sammen med lysdesigner ANDERS KJEMS. Der er sat et budget af til Transformator i Aalborg Teaters økonomi, men ingen afgrænsning for, hvor længe scenen skal eksistere.

er så langt fra ide til handling. De store institutions-teatre er langsommelige, og så er det, den kreative ide dør igen.

- Vi har også mere traditionelt teater i tankerne. Hvis der for eksempel er nogle i ensemblet, som ikke rigtig har noget i en periode, så opfordrer både vi og Geir Sveaas til, at de kommer herop og laver noget. Der er for eksempel tre her til jul, der har et hul, og de kommer så herop og skal lave noget – som vi kun har på tegnebrættet i øjeblikket. Men jeg håber, det bliver mere råt, det der bliver spillet her. På grund af stedet. Det skal helst udfolde sig indenfor en bestemt æstetik, der passer til de her lidt mere rå rammer.

- Min målsætning med Transformator er, at vi i løbet af et par år har banket en stærk scene op som har masser af brugere, og hvor der er en vis siven mellem det her sted og Aalborg Teater. Og at vi får vist, at teater altså har andet at byde på, end man måske lige tror.

31/08/2007

AF METTE GARFIELD MORTENSEN

FORSKELLENE'S BY

Rimini Protokolls lavede en mobil forestilling og fiktiv rejse fra Bulgarien til København i "Cargo Sofia-Copenhagen" på Metropolis bienalen. (Foto: Tina Louise Hunderup)

Biennalen Metropolis arrangeret af Københavns Internationale Teater vil via scenekunst, performances, lys/lyd- og installationskunst indtage, udforske og udfordre det strømlinede og ensrettede København.

"Også byerne tror, at de er tankens eller tilfældets værk, men ingen af delene er nok til at bevare dem. Det er ikke byens syv eller ti gange syv seværdigheder, du sætter pris på, men det svar den giver på dine spørgsmål - Eller det spørgsmål den stiller dig, og som den tvinger dig til at svare på" fra De usynlige byer af Italo Calvino.

Med en lastbil rundt i Københavns Havns kringelkroge blandt rustne containere og med knejsende kraner som baggrund, rundt i grimme forstads kvarterer og ode klondyke industriområder.

Sådan er den berlinske teatergruppe Rimini Protokolls mobile forestilling og fiktive rejse fra Bulgarien til København "Cargo Sofia-Copenhagen", man kunne opleve på Københavns Internationale Teaters nye biennale Metropolis.

I den stærkt ommøblerede lastbil sidder man og ser video fra en rejse fra Bulgarien til København, men ind i mellem fjernes videoskærmene og i stedet bliver den ene langside i bilen til et stort vindue ud til områder af byen København, man normalt ikke kender til.

Et nyt fremmed blik på kantede dele af ens egen by bliver en stor del af den fiktive rejse - samtidig med man får fornemmelsen af en lastbilchaufførs slidsomme og ensomme dagligdag samt et mikroskopisk indblik i spedititionsbranchens kollosalt forgrenede transport

logistik og netværk af byer, der uophørligt fragter varer rundt i hele verden.

Cargo Sofia - Copenhagen var blot et af de mange tværkunstneriske værker, der var at finde på biennalen Metropolis, som Københavns Internationale Teater lancerede fra d. 1. august - 16. september 2007. En biennale, der som titlen siger det, havde byen og byrummet som omdrejningspunkt.

Men intentionen med biennalen var ikke blot at flytte scenekunst, installationskunst, performances, lys- og lydkunst fra teatrene og museerne og ud i byens gader og stræder.

Biennalen var også et indspark til debatten om Københavns fremtidige identitet som mulig kreativ by.

Københavns Internationale Teater vil med biennalen skabe opmærksomhed om vigtigheden af at skabe rum og steder i byen, hvor byboerne selv har indflydelse på, hvordan områderne skal udvikles.

Der skal være pladser og miljøer, der kreativt kan forandres i takt med byens puls og temperatur, og som ikke står tilbage færdigt designede og producerede af arkitekter og byplanlæggere. Byens rum må ikke blive stationære og kvælende.

Derfor var der inden biennalen for alvor begyndte arrangeret seminarer og work-shops, hvor byplanlæggere, arkitekter samt urbanitetsforskere fik muligheden for at møde kunstnere, der kunne give inspiration til udviklingen af åndende og åbne urbane rum med plads til forskelligheder og det skæve.

KULTUREL AKUPUNKTUR

Metropolis sigter også som den første biennale i Dan-

En nøgen mand i en kæmpemæssig ballon - med livet som indsats indtil Zhu Ming selv prikker hul på ballonen.
(Foto: Tina Louise Hunderup)

mark på at udføre kulturel akupunktur. Et begreb man oftere benytter i udlandet og som betyder, at man bruger kultur- og kunstprojekter i det sociale-, udviklingsmæssige og integrationsmæssige arbejde.

Københavns Internationale Teater har fx lavet et samarbejde med Ørestadselskabets Bylivsgruppe omkring ny cirkus forestillingen "Fallen from the Sky" af Circo da Madrugada.

Bylivsgruppen brugte den spektakulære forestilling, hvor trapezkunstnere fra Frankrig og Brasilien glider ned i Byparken i Ørestad City fra wires spændt ud helt oppe fra toppen af Ørestadens højhus, til at skabe en fælles oplevelsesramme for beboere og dermed en forankring i lokalmiljøet for beboere i det nye område.

Man håber på den led også at give beboerne et incitament til og mulighed for at skabe netværk og ideer til melde sig ind i foreninger osv. - og således videreudvikle det sociale og bymæssige miljø.

I Frankrig, hvor cirkus har særdeles gode kår i forhold til andre steder i verden, og hvor cirkus indtil 1978 sorterede under Landbrugsministeriet, har man også brugt denne metode med stor succes.

Man placerede bevidst ny cirkus kompagnier i mindre regionale områder udenfor Paris for at skabe miljøer, hvor lokalbefolkning og cirkusgruppe tog del i hinandens hverdag og arbejde. På den led opstod nyt liv i områderne samt karakteristikaer for lokalsamfundene som beboerne kunne være stolte af, tage del i og være sammen om.

Herhjemme har Akademiet for Utæmmet Kreativitet været på lidt på forkant med disse tendenser og har ofte hjulpet unge, der har haft svært ved at passe ind og har via træning og uddannelse været med til at give de unge selvtillid og styrke tilbage.

Deudover er idcen med Metropolis i København, der skal kore over en tiårig periode, at på sigt også at lave flere store fællesarrangementer på Københavns kendte pladser og torve og dermed skabe fælles oplevelser for alle mulige forskellige sociale og etniske grupperinger.

MØDET MED ANDRE BYER

Metropolis biennalen skal tillige med de mange udenlandske kunstnere, der kommer til byen i forbindelse med biennalen give muligheden for at danske kunstnere kan mødes med internationale artister.

Men meningen er også at skabe et møde mellem byer. I rækken af værker under navnet By Beijing kunne man fx få et rendez-vous med en kendt kunstner fra det ost-

lige Beijing på Københavns nye scene Remisen Baunehøj.

Zhu Mings performance gav et æterisk, ekstremt og fysisk udtryk for det urbane menneskes ensomme og skrobelige liv.

Han sætter sig nøgen og rituelt ind i en kæmpemæssig gennemsigtig ballon, der lukkes til så han kun har den ilt, der er i ballonen tilbage. Der sidder han helt stille og trykker på bitte små røde elektriske lygter med sit eget liv som indsats - tilsidst prikker han endelig hul på ballonen og træder ud i den frie luft.

Metropolis er et kærkommen tiltag for at gøre København til en levende, åndende og frem for alt åben by, der i stadig udveksling og forandring kan give plads til kreative forskelligheder og til at stille spørgsmål.

"Cargo Sofia-Copenhagen". (Foto: Tina Louise Hunderup)

EN STJERNE I STJERNEN

EN AF DE UNGE, MEN MEGET STRÅLENDE OPERASTJERNER ER I ODENSE I OKTOBER OG NOVEMBER, NÅR DER ER MUSIKHØST I BYEN. TEATER I HAR TALT MED AGATHA ZUBEL OM BLANDT ANDET OPERAEN "STJERNEN" SOM HUN SYNGER I KONCERTVERSION I ODENSE.

Agata Zubel som hun præsenterer sig selv på hjemmesiden.

Hvert efterår afvikler man i Odense en festival for moderne musik, Musikhøst. Festivalen er et udstillingsvindue af de nyeste tendenser inden for dansk kompositionsmusik, men der er også altid været plads til at præsentere noget af det bedste fra udlandet. I år er ingen undtagelse. Snarere tværtimod. Festivalen, der finder sted mellem den 31. oktober og den 3. november, domineres i år af polsk musik. Dette sker for og fremmest som en hyldest til Odense-festivalens "storesøster", den polske Warszawas Efterår, der i år fejrer sit 50-års jubilæum. Men også for at præsentere musik fra det land, som man med rette kan kalde "den fjerne nabo": Polen meget ligger tæt på Danmark, men landets historie fornægter sig ikke. De 50 år bag jerntæppet har gjort afstanden mellem Polen og Danmark meget større, end den i realiteten er. Men det kan man gøre noget ved - nu, hvor afstandene - politisk set - er blevet meget mindre.

Der kommer over 40 polske musikere til Musikhøst (en strygekvartet, et kammerorkester og flere solister), og der bliver spillet værker af ikke mindre end 12 polske komponister, blandt dem de to unge "fokuskomponister": Wojciech Ziemowit Zych (f. 1976) og Agata Zubel (f. 1978). Her vil jeg præsentere Agata Zubel, et stort navn i Polen, både som komponist og som sangerinde. Hun er bl.a. også solist i Zygmunt Krauzes opera Stjernen torsdag den 1. november kl. 22.00.

DEN UNGE STJERNE, AGATA ZUBEL

For ikke så længe siden mødte jeg Agata Zubel i København. Hun var solist ved en koncert i den Sorte Diamant, der fandt sted i anledning af ICMC (den in-

AGATHA ZUBEL optræder i Odense på Musikhøst 2007. Den 1. november kl. 22 gælder det koncertopførelsen af operaen "Stjernen" af Zygmunt Krause i Det fynske Musikkonservatoriums koncertsal.

Agata Zubels egen hjemmeside er www.zubel.pl - og den findes heldigvis også på engelsk!

ternationale konference for computer musik). Det var det svenske Ars Nova ensemblet fra Malmo, der spillede, og Agata Zubel optrådte i sin landsmands Krzysztof Woleks værk *Eppur Si Muove*. I sin knaldroede kjole dannede hun en kærvkommen farvenuance blandt de ellers gråt og sort klædte musikere. Og hun sang fantastisk godt. På en måde ganske naturligt og ubesværct. Da jeg mødte hende efter koncerten viste hun sig at være en ung, ukrukket og sød kvinde, der helst ikke ville interviewes. "Jeg skriver musik, jeg opfører musik, jeg taler ikke om musik" - som hun blev ved med at gentage. Men det lykkes mig at overtale hende (og hendes mand, Michał Moc, der ledsager hende på alle rejser), til at besvare nogle spørgsmål en sen nat-tetime i hotellets lobby. Det blev blandt andet til en fortælling om de heldige vækstbetingelser, som hun selv synes, hun har haft.

Agata Zubel er født, opvokset og bor i dag i Wrocław, en af efterkrigstidens mest dynamiske polske byer. Wrocław er en by, der blev bombet under krigen og måtte genopbygges næsten fra grunden, og hvis befolkning er blevet udskiftet - tyskerne blev smidt ud, og polakkerne, der selv var tvunget på flugt fra de østlige egne af landet (i dag Vestukraine), flyttede ind. Man startede fra punkt zero, og man arbejdede ihærdigt på, at denne by skulle blive noget særligt. Der blev skabt nye traditioner, byen blev kendt for sine mange jazz-cafeer (også i kommunistisk tid), for sine eksperimentale teaterscener, her bosatte mange kunstnere sig og kulturlivet, deriblandt musiklivet, blomstrede. Agata Zubel gik i speciel musikskole fra hun fra syv år gammel, fortsatte i musikgymnasium og har alle-

I 2006 var Agata Zubel Fædra på National Opera i Polen

rede som 14-årig vundet sin første komponistkonkurrence. Hendes hovedinstrument var slagtojt, der, ifølge hende selv, gjorde hende åben for moderne musik. Hun studerede ved byens musikkonservatorium med to hovedfag samtidigt: komposition og sang. Hun mener selv, at Wrocław er en meget venlig by, en by, hvor man kan trives. I Wrocław - fortæller Agata Zubel mig - plejer man altid at støtte den kommende generation, ikke sin egen. Efterhånden blev der skabt et utroligt livlig og produktiv kunstnermiljø i denne by, hvor folk, der virkeligt ville være sammen, blev sammen og dannede en stærk gruppe. De gode betingelser har gjort det muligt for Agata Zubel at hellige sig musikken, selv om hun slet ikke stammer fra kunstnermiljøet.

Hun blev accepteret, også som kvinde og komponist, også her havde man gode forbilleder, hvor bl.a. en kvindelig komponist, Grazyna Pstrokoska-Nawratil, har været mangeårig rektor for byens musikkonservatorium.

KARISMATISK OG UTRADITIONEL

Agata Zubel er, på trods af sin unge alder, allerede blevet berømt både som komponist og som sanger. Listen over hendes udmærkelser og succeser er lang. Blandt de mest spektakulære er den såkaldte "Polityka-pas", en udmærkelse fra den kendte tidsskrift, "Polityka", som tildeles de mest fremtrædende kulturpersonligheder. Hun kalder selv denne udmærkelse for en

MUSIKHØST 2007 I ODENSE

Musikhøst er en festival for ny musik. Festivalen har eksisteret siden 1985, og var fra starten med til at præsentere dengang ukendte komponister som Alfred Schnittke og Sofia Gubaidulina. Frem til i dag har Musikhøst præsenteret udenlandsk komponister fra bla. de baltiske lande, Sydamerika, Balkan, Rusland, USA, men også nordiske komponister har flere gange været på programmet.

Musikhøst 2007 har i år fokus på polsk musik og fra d. 31. oktober til d. 3. november er der ud over danske værker af bl.a. Rosing-Schow, Per Nørgård, Peter Bruun mulighed for at høre musik af Zygmunt Krause, Szymanski, Wojciech Ziemowit Zych.

Detaljeret program for Festivalen kan ses på www.musikhost.dk

"polsk Oscar". Hun fik prisen i 2004 og fra det øjeblik blev hun berømt i Polen, kendt langt ud over musikmiljøet. "Der hang plakater med Agata i den røde koncertkjole hang ved alle busstoppesteder i alle polske byer" - tilføjer hendes mand, ikke uden stolthed.

Zubel er en karismatisk sanger, hun tryllebinder sit publikum, og hun beundres også, når hun optræder i det yderst moderne, eksperimentale repertoire. Hendes vokale værker er langt fra "smukke", stemmen bruges ofte på en aggressiv, "grim" måde. Hun kan frembringe lyde, som man dårligt nok tror findes, og hun arbejder gerne med improvisation, med elektronisk musik og med computer. Hun trives i de særlige miljøer for moderne elektroniske musik, men hun formår også at bryde grænser, så det såkaldte "brede publikum" får glæde af hendes værker.

Også som komponist bruger Agata Zubel vokalstemmen på en utraditionel måde. Det kan f.eks. ses i partituret af hendes værk "Parlando", som tæller 18 konsonanter og 8 sammensatte lyde, deri et par vokaler. Mange af konsonanter findes i det polske sprog, som er ekstremt rig på konsonanter, men der er flere lyde, som hun selv har opfundet, og som jeg tror, ville være

svært at frembringe, selv for en polak. Desuden bruger hun sådanne vokale virkemidler som forskellig slags hvirken, mumlen, rallen, kraftig råb, forvrængning af stemmen, pludselige registerskift og andre effekter.

DEN FIKTIVE, FALLEREDE STJERNE

I løbet af samtalen kom vi også ind på Zygmunt Krauzes opera, "Stjernen", som Agata Zubel vil præsentere for et dansk publikum i sin egen version for stemme og computer.

Stjernen blev oprindeligt skrevet i 1981, men komponisten har omarbejdet den allerede i 1994, hvor den blev opført i en ny version (med balletindslag). Libretto er skrevet af komponisten selv på baggrund af et teaterstykke af Helmut Kajzar.

Teksten til Stjernen er en indre monolog af en skuespillerinde (sangerinde?). Hun mindes gamle roller, kostumer, men også begivenheder fra sit liv: fra barndommen, gennem krigsminder og uretfærdig fængsling, til opholdet på et plejehjem. Forskellige følelser rulles ud foran tilhoreren: savnet af et barn, sorgen over det at miste (først og fremmest sin værdighed). Følelser, minder og gestus skifter hurtigt, sproget skif-

ter også fra det patetiske til det platte eller vulgære.

Men hvordan er det for en ung "stjerne" at leve sig ind i en rolle som en gammel "stjerne"?

- Det var ikke noget problem i den sceniske version, som jeg opførte i Wrocław i 2006, fortæller Agata Zubel. For godt nok handler operaen om en gammel stjerne, men hun oplever retrospektivt sit liv, og det hun oplever, "sker" i hendes yngre dage.

-Men det har ikke nogen betydning, når værket opføres ved en koncert. Det sjove med Krauzes opera er, at teknikken har indhentet og overhalet værket, at der opstod en slags tidssløjfe omkring det. Værket blev skrevet for flere år siden og bearbejdet af komponisten for nylig. Men min version er anderledes. Jeg har indspillet alle instrumentale partier på bånd, og jeg mener vitterligt: alle. Når der er flere førstevioliner, så har jeg indspillet dem alle, en for en, så man virkelig kan mærke, der er tale om en gruppe, ikke om en elektronisk fordobling af en enkelt stemme. Den gang Krauze komponerede sin opera, kendte man ikke til de computerteknikker, som gør det muligt at behandle stemmen på den måde. Så teknikken har indhentet værket og gjort det til noget andet.

Den nye version af "Stjernen", som Agata Zubel har bearbejdet sammen med sin komponistkollega, Cezary Duchnowski (f. 1971), er blevet rost af komponisten selv, som syntes, at denne moderne udgave har vist nye sider af værket, sider, der latent har været til stede og som er blevet "vakt til live".

I løbet af de 4 dage "Musikhost" varer optræder Agata Zubel som solist ved 5 koncerter, og hun præsenteres med sine kompositioner ved 3 af festivalens koncerter, blandt andet en portrætkoncert fredag den 1. november kl. 17.00.

- Vi bliver nødt til at investere i flere koncertkjoler, siger hendes mand, Michał Moc, som også kommer til Odense og er solist i sit eget værk "Achordeon" for strygere og elektronik. Dette sker ved afslutningskoncerten, lørdag den 3. november, hvor man også kan opleve Polens berømte strygeorkester, AUKSO.

Agata Zubel er en af operaens store stjerner. I november optræder hun ved fem koncerter i Odense til den årlige "Musikhøst". Her er hun fra 2005 i operaen "Telephone" af Menotti. (Foto: Czeslaw Chwyszczuk)

GUDRUN BOJESEN, solodanser ved Den Kongelige Ballet:

Jeg kunne tænke mig en mand med Lars Kolinds evner til at inspirere og med hans indsigt i at processen er en del af målet.

MARTIN LYNGBØ, teaterleder Mungo Park

Ny chef for Det Kongelige... - hm bum bum...

Han / hun må først og fremmest erkende, at jobbet går ud på at afvikle sig selv. Det Kongelige Teater bør skilles i tre teatre: Det Kongelige Skuespil, Den Kongelige Ballet og Den Kongelige Opera. Dernæst må han / hun være omsorgsfuld nok i forhold til kunsten, til at turde være uhyggeligt brutal i forhold til nogen meget forældede arbejdsgange. Det vil sige: Opsige alle overenskomster, og begynde forfra.

Jeg ved ikke, hvem der ville kunne gøre det...

MAGASINET

SCENELIV

NÅR DU VIL TÆT PÅ SKUESPILLERE, SANGERE, DANSERE.... SCENELIV HANDLER OM HVERDAGEN INDENFOR SANG, DANS, FILM OG TEATER. BESTIL ABONNEMENT ELLER ANNONCE PÅ 33 24 22 00

HVORDAN EN SKOLE FOR DANS OGSÅ KAN VÆRE.

DEN STORE SEMI-TRANSPARENT REGNBUE-FARVEDE BYGNING LIGGER SOM EN Ø MELLEM KONDEMNEREDE HUSE OG DEPTFORD CREEK I DET SYDØSTLIGE LONDON. OP MOD HOVEDINDGANGEN HÆVER FORSKELLIGE KUBEFORMEDE GRÆSAREALER SIG MOD HIMLEN OG I FOYEREN HVÆLVER GULVET SIG OPAD, GELÆNDERET BØLGER MENS TRAPPEN SPIRALFORMET FØRER OP PÅ FØRSTE SAL. DETTE ER LABAN; EN AF EUROPAS FØRENDE SKOLER FOR MODERNE DANS.

Transitions dance Company fra Laban.

Rammerne er i orden på Laban. Eller rettere imponerende. Bygningen tegnet af arkitekterne Herzog og de Meuron, som også stod bag Tate Modern, vandt for nylig en arkitektur pris (Stirling Prize). Den indeholder 13 dansestudier, tre teatre (to indendørs med hhv 300 og 100 pladser og et amfiteater udendørs med 400 pladser), bibliotek og arkiv (med et af Englands største danseforsknings samlinger, over 13.000 dansebøger, 40 dansetidsskrifter, 2.500 dansevideoer, 700 CD'er samt digitale og analoge kameraer som lånes ud), et stort Pilates studio, en Injury Clinic der tilbyder fysioterapi, osteopati og sports massage, og desuden en økologisk café. Laban er den største og bedst udrustede moderne danse institution i Europa. Som dansker slår det fuldstændig pusten ud af mig; det er godt nok noget andet end vi kan præstere på vores eneste skole for moderne dans i Danmark. Og det fortæller mig, at kunstarten dans har en meget anderledes og mere anerkendt stilling i det engelske samfund.

DANS ER FOR ALLE

"På Laban er vi af den opfattelse, at dans er en vigtig del af alles liv. Alt hvad vi gør, tager udspring i dans. Vores unikke blanding af energi og kreativitet fremmer kunstarten, stimulerer dansens verden, og sætter folk i forbindelse med de spændende muligheder, som dansen tilbyder."

- Laban Prospectus 2006.

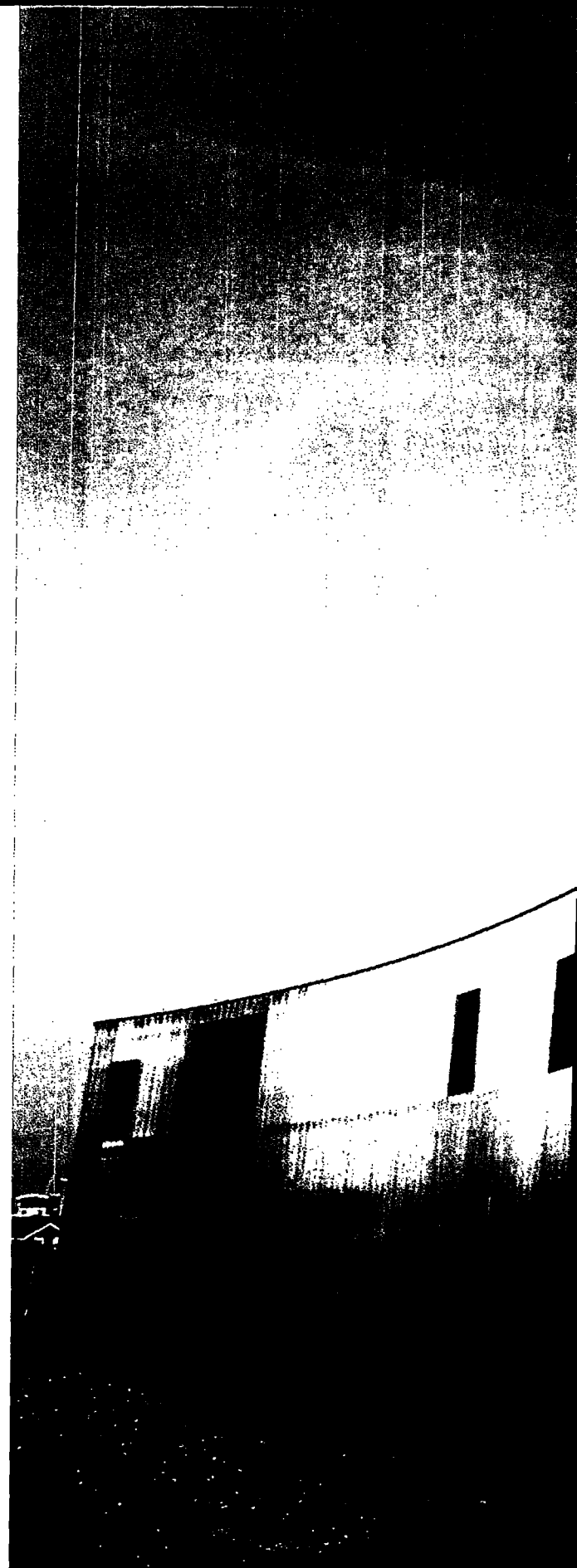
Det er denne filosofi om åbenhed, der har bragt mig og et par hundrede andre danseentusiaster fra hele verden til Laban på den årlige Laban Summer School to

(Foto: Mertin Hendy)

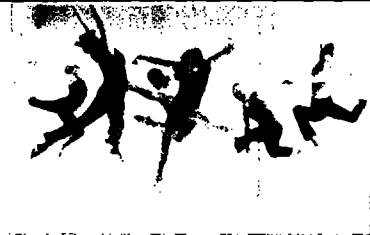
uger i juli. Og her overraskes og fascineres jeg af den utrolige bredde af danseuddannelser Laban tilbyder og af det høje og specialiserede niveau. Jeg føler jeg kommer fra en anden planet.

Laban uddanner folk til en karriere indenfor alle aspekter af dansens verden. Til danser, koreograf, dansescenograf, danseforsker, dansevidenskabsmand m/k, pilates underviser og til at formidle og bringe dans ud til alle samfundsgrupper (Dance in Community). Der er vel at mærke tale om universitetsgrader på BA og MA niveau samt Postgraduate og Diploma grader. Herudover tilbydes også forskningsgraderne PhD og MPhil. På alle uddannelser er der en interaktion mellem det praktiske og det teoretiske aspekt af dans. Og begge aspekter er på Laban lige vigtige.

Ideen om, at dans er for alle og blandingen af danse-teori og -praksis er hovedarven efter Labans navngiver og grundlægger Rudolf Laban (1879-1958). Han virkede som danser, koreograf og bevægelsesteoretiker og er en af grundlæggerne af europæisk moderne dans. Hans udforskning af dans og bevægelse fra 1910'erne førte til dannelsen af danseformen Ausdruckstanz eller ekspressiv dans. Denne blev videreudviklet af Labans elever Mary Wigman og Kurt Jooss. Hans ønske om en udbredelse og "demokratisering" af dans førte desuden til udviklingen af de såkaldte "bevægelseskor", hvor både trænede og utrænede dansere kunne bevæge sig sammen i harmoni. Et koncept der i øvrigt senere misbruges af nazisterne i deres bestræbelser på manipulation af masserne. Rudolf Laban er i øvrigt kendt for at han have udviklet Choreologi (en metode til dans- og bevægelsesanalyse) og dansenotations

LABAN er oprindelig grundlagt i 1948 som "Art of Movement Studio" i Manchester af Rudolf Laban og Lisa Ullmann; den flytter senere til Addlestone i Surrey. I 1975 flytter skolen til New Cross i sydøst London og skifter navn til "Laban Center for Movement and Dance". I 2002 flytter skolen ind i den nye bygning ved Deptford Creek støttet af Ars Council England og National Lottery Funds. Laban er for nylig fusioneret med Trinity College of Music til institutionen Trinity Laban. Alle uddannelser på Laban er givet akademisk gyldighed af The City University, London. Laban optager hvert år 230 BA studerende, ca. 50 MA og ca. 45 Diploma studerende.

systemet Kinetography Laban eller Laban Notation.

Labans bliver i 1936 nødsaget til at flygte fra nazi Tyskland og kommer i 1938 til England, hvor han ti år senere grundlægger den skole, der i dag er blevet til Laban.

FRA STUDERENDE TIL SCENE

Laban uddannede dansere og koreografer har stor succes med at finde arbejde indenfor den professionelle danseverden. De danser ved kompagnier som Akram Kahn Company (UK), Alvin Ailey Dance Company (USA), Rambert Dance Company (UK) m.v. Blandt koreografer uddannet på Laban er Mathew Bourne (Adventures in Motion Pictures, New Adventures) en af de mest internationalt kendte.

Hvad er det, der gør Laban til et så succesfuldt led i fødekæden til den professionelle dansescene?

Ia, først og fremmest er det selvfølgelig undervisningens særlige sammensætning og høje niveau, men også en bevidst strategi med inddragelse af og forberedelse til den etablerede professionelle danseverden. Den treårige BA uddannelse til danser fokuserer på tre hovedområder: teknisk træning (klassisk ballet, moderne dans, jazz, kontakt improvisation mv.), scenoptræden og koreografi. Herudover lægges der vægt på undervisning i teoretiske og analytiske aspekter af dans, som f.eks. choreologi, som udgangspunkt til bedre at kunne forstå kunstformen og derved blive en bedre dansekunstner.

Et vigtigt led i udslusningen til et liv som professionel danser er Labans eget moderne dansekompani Transitions Dance Company der har eksisteret siden 1982. Medlemskabet af dette kompani er også en danseuddannelse på enten MA, Postgraduate eller Diploma niveau. Her får de dansestudierende mulighed for, at arbejde med internationalt kendte koreografer og for at turnere både nationalt og internationalt. Men igen er der også vægt på teoretiske og analytiske aspekter, hvor de studerende arbejder med emner som dansekunstneren i den kreative proces og scenoptræden.

Jeg havde på mit sommer kursus mulighed for at se en forestilling af Transistions Dance Company og var meget imponeret over deres ekstremt høje tekniske færdigheder og deres ekspressivitet.

ÅBENHED MOD LOKALSAMFUNDET

Interaktion med det omgivende lokalsamfund som et middel til at bringe dans ud til alle i samfundet bliver taget meget alvorligt på Laban. Hvilket er imponerende idet Laban selvfølgelig først og fremmest er en skole der uddanner professionelle dansekunstnere og -forskere.

Interaktionen foregår på mange niveauer og er også afspejlet rent arkitektonisk i den semi-transparente bygning.

The Bonnie Bird Theatre fungerer som en helt normal dansescene for moderne dans og performance på linie med vores Dansescenen i København. Bare lige med den forskel, at den har plads til 300 publikummer og er meget bedre udrustet. Dette og de øvrige teatre på Laban benyttes både til forestillinger af professionelle grupper, studerende og af lokale amatør grupper og projekter. På denne måde får man selvfølgelig opbygget og uddannet et dansepublikum som nok ikke ellers ville gå ind og se moderne dans. For man skal huske på at størstedelen af beboerne i lokalsamfundet omkring Laban ikke tilhører "den kreative klasse".

Men det er langt fra den eneste måde hvorpå Laban bringer dans ud til det omgivende samfund.

Laban åbner om aftenen op for sine faciliteter og lader sin professionelle stab undervise i danseklasser for voksne, unge og børn. Ligeledes er både pilates studioet og Injury Clinic åben for alle. Og det er biblioteket i øvrigt også.

Der afholdes projekter og workshops i kreativ dans i skoler og lokale institutioner for børn, unge og ældre. Der er ugentlige aktiviteter for handicappede børn, et projekt med det formål at opmuntre drenge og unge mænd til at danse, workshops for unge der er interesseret i en karriere indenfor dans og et træningscen-

ter for 13-16 årige med særligt talent og potentiale indenfor dans. Herudover udbydes - udover de etårige uddannelser - korte kurser for kunstnere, lærere og community workers. På det lidt større plan er der selvfølgelig den årlige Laban Summer School, der tiltrækker dansere fra hele verden fra begyndere til professionelle.

HVAD ER DET DER MANGLER I DANMARK?

Et besøg på Laban sætter tankerne igang. Hvorfor ser vi så sjældent elever fra Skolen for Moderne Dans på den professionelle dansescene og i professionelle kompagnier i Danmark? Hvorfor er Skolen for Moderne Dans ikke mere synlig i miljøet og i bestræbelserne på at udbrede kendskabet til dans i samfundet generelt? Tja, jeg tror, at hovedproblemet er, at moderne dans stadig ikke er en fuldstændig etableret kunstform i Danmark. Og at vi ikke er vant til at tænke så bredt.

For uddannelsen af moderne dansere i Danmark, i sammenligning med England, betyder det f.eks. at de engelske dansere simpelthen er på et højere niveau når de begynder deres uddannelse som professionelle dansere af den simple grund at dans og dansundervisning meget mere tilgængelig i England. Når det så er sagt kunne der nok også justeres og videreudvikles et par ting på Skolen for Moderne Dans så de får en større rolle at spille som fødekæde til den professionelle dansescene. Og så er rammerne sammenlignet med Laban selvfølgelig meget mere beskedne.

Men der mangler i Danmark også visioner og et ønske om, at udvikle udforskningen af dansområdet både praktisk og teoretisk og at integrere disse to områder. Og der mangler i høj grad en overordnet strategi.

Forst som sidst mangler der i Danmark erkendelsen af, at dans og bevægelse har en vigtig rolle at spille i alles liv. At vi bor i kroppen og at dens naturlige tilstand er bevægelse. Den erkendelse har de på Laban; hvornår får vi den her?

Læs mere om Laban på www.laban.org

SPOTLIGHT PÅ DANS

Redigeret af Christina Brøndsholm Andersen

COPENHAGEN INTERNATIONAL BALLET: SOMMER-
BALLET 07 (31/8- 20/9 2007)

Alexander Kølpin har en fremragende evne til at samle talentfulde dansere omkring sig. Og det var også tilfældet i årets Copenhagen International Ballet på Bellevue Teateret, der præsenterede fem koreografier hvoraf fire var urpremierer.

Men i lighed med sidste år var det desværre kun Jiri

Kylians koreografi der fik mig frem på kanten af stole-sædet. I "Whereabouts Unknown" løber skønne Natasa Novotna med den gudommelige krop og lange muskuløse lemmer i slowmotion hen over scenen råbende desperat søgende ud i mørket. Hun mødes kort med kraftfulde Francesco Nappa. Der er øjeblikke af lidenskabelig sammensmeltning og samhørighed, men uroen og smerten er konstant lurende. Og det spærrer for de to ser i virkeligheden ikke hinanden. I slutbilledet løber Novotna igen søgende over scenen og træder uvidende over Nappa. Det virkelige møde mellem dem er ikke muligt.

Aftenens øvrige koreografier var kreeret af de medvirkende dansere og Kølpin selv.

Her skildte især Alexandre Bourdats lidt sørgmodige og melankolske "Better Believe" sig ud.

Her kunne man også for alvor se Edhem Jesencovic folde sig ud med sin blanding af drenget troskyldighed og rå flabthed. Ham kunne man godt ønske at se lidt oftere på den danske dansescene; den mand har mere ekspresivitet og nærvær i sin lilletå end de fleste.

I Kølpins "Woman" går Etudes' tendu'er og rond de jambe'er over i Jummer natklub. De tre dansere er helt klart damer der kan deres metier og har lårmusklerne i orden så de akrobatisk kan klatre og svinge sig i de horisontalt konverterede barrer. Særlig erotisk er det nu ikke; nærmere cirkus tilsat lidt Moulin Rouge.

Man kunne godt have ønsket sig lidt mere udfordring for danserne på Copenhagen International Ballet; for dygtige, det er de.

Af Christina Brøndsholm Andersen

Natasa Novotna og Francesco Nappa
i Jiri Kylians "Whereabouts Unknown".
(Foto: Goldstudio)

"Graffiti" af Tim Rushton. (Foto: Ib Jensen)

DANSK DANSETEATER: COPENHAGEN SUMMERDANCE 2007 (6-12/8 2007)

Tim Rushtons dansere er übercool. Så er det sagt. Der er kommet 6 nye til siden vi sidst så Dansk Danseteater (DDT) i den smukke og ubehags vibrerende Passion i foråret 07. Desværre må vi undvære Marylise Tanvert-Schmidts langlemmede gazelle bevægelser og gemalen Philip Schmidts muskuløse scenenærvær. Men igen er det lykkes Rushton at skabe et kompagni af unikke dansere på et overlegent teknisk niveau, der alle har en hudløshed og kompromisløshed i deres bevægelser og tilgang til Rushtons trin samt en smittende energi. Og så kan man jo tænke lidt over hvorfor der ikke er nogen danske dansere i Danmarks eneste faste moderne kompagni. Hmm...

Rushtons koreografier klæder Politigården. I den nye "Bach Suites" skærer de 6 nye dansere med nysgerrige hoftecirkler og legesyge skulderskub sig gennem rummet i kontrast til de omgivende søjlers rene klassiske linier. Uddragene af "Graffiti" og "Animal Park" bliver, omplantet til den udendørs scene, både mere abstrakte men også mere nærværende og insisterende i deres udtryk. De bliver til en anden fortælling.

En særlig fortælling blev også leveret af solodanser ved The Royal Ballet Iohan Kobborg. Hvilken danser!

Hvilken karisma! Rushton koreograferede "L'après-midi d'un faune" til Kobborg i 2006 til en forestilling der præsenterede fire af verdens bedste mandlige solodansere, og tak for at vi fik mulighed for at se den her! Kobborgs transformation til den andenverdenslige faun er fuldstændig. Hans scenenærvær er så stærkt, at han ene mand uden lys eller kulisser omdanner scenen i Politigården til en skov lysning. Og et øjeblik får vi lov at betragte dette sælsomme mytologiske skovvæsen. Hans bevægelser er dyriske og sensuelle. Han sniger sig fremad, hele tiden på vagt, ser forundret på sine egne armes snirkende bevægelser, på fodens små rystelser, men bliver gradvis mere fri og svæver lystfyldt gennem luften før han så pludseligt som han dukkede op løber væk igen. Dansekunst i verdensklasse!

Marie Brolin-Tani og norske Carte Blanche gæstede også Copenhagen Summerdance 2007. Brolin-Tani med et uddrag af den dragende og sørgmodige "To Dream" hvor de korte kærligheds møder opløses næsten før de begynder; men de er der. Carte Blanche med Ingun Bjørssgaards "This night of no moon", der også kredser om det svære nærvær.

Jo, det var en lykkelig sommer eftermiddag i Politigården!

Af Christina Brøndsholm Andersen

ERIK ASCHENGREEN: SOM JEG KENDTE DEM

Så er der godt nyt til alle balletomaner! Dr. Dans har begået en interessant og underholdende bog om danse- og kulturpersonligheder der har krydset hans vej. Og jeg nævner i flæng Martha Graham, Balanchine, Harald Lander, Nurejev, Erik Bruhn osv.; listen er lang og imponerende.

Nogle har Aschengreen mødt kort, andre er blevet venner; men gennem alle beskrivelser strømmer hans store kærlighed til dansekunsten. Og så har vi stadig til gode at høre om "dem, der danser nu". Ligeledes har vi Aschengreens egen biografi til gode; vi tror ikke et øjeblik på, at der ikke er noget dramatisk stof at hente der, som han beskedent udtrykker det! *-iba*

Erik Aschengreen: Som jeg kendte dem

Gyldendal 2007, 224 sider, 269 kr

TEATERMUSEET REGISTRERET

Teatermuseet er i gang med at registrere hele sin samling digitalt, så man kan gå ind og søge hjemmefra på vifter og scenografier, tordenmaskiner og breve fra fru Heiberg en dag. Pt. er det ikke det hele, der ligger klar til at blive vist elektronisk, men der er dog en start, som man kan se på:

<http://www.kulturarv.dk/mussam>

teater1 teater1.dk

velkommen

TEATER 1

Købmagergade 5, 3.sal
DK-1150 Kbh. K

POST B

PP DANMARK

TAASTRUP TEATER PRÆSENTERER

Premiere den 30. november

MED:

*Julemanden
Özlem Saglanmak
Adam Brix m. fl.
samt
Juleorkestret*

IDÉ OG KONCEPT:

Mogens Holm

MANUS OG INSTRUKTION:

Martin Mische-Renard

Billetter: Ring 4335 2771

Se også www.taastrupteater.dk samt www.julemanden.biz

TAASTRUP TEATER • KJELD ABELLS PLADS • 2630 TAASTRUP